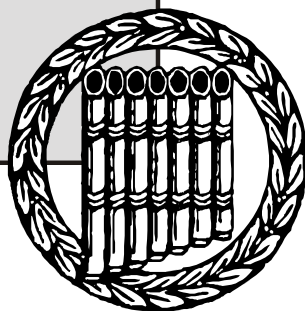

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

2

červen
2005

ročník 9

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Kresba akad. malíř Zdeněk Burian - Burka

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Pražská družina SO
Chodí váš klub na výstavy?
Devětatřicátá Štěpánská výprava
Den Sesterství – Thinking Day
Potlach oldskautů
Z výroční zprávy střediska Vyškov
I krátká zpráva potěší
Živá voda z brdských lesů
Chlumečtí na skautské stezce
Junácký domov v Roudnici n.L.
Na zámku Trmice
Čarodějnice přiletěly do Příbramě

PRO ZAMYŠLENÍ

Jáchymovské peklo – tábor Eliáš
Jak to bylo před šedesáti lety
Skauti v odboje 1938 až 1945
Služba – sebevýchova - bratrství
Vyznání, proč mám rád řeku
Burka, tram a oldskaut
Webové stránky kmene dospělých
Kvízy a o kvízech

RŮZNÉ

Sestra Adéla Vera Charlersworth Barclay
Chachajovna, klub kmene dospělých
Úvodní slovo k vernisáži Makamzy
Náčelnická pošta
Kvíz o bramborách

RESUMÉ

PŘÍLOHA

Dívčí skauting 1915
Kmenová porada 2005 Rybitví

Ilustrování Zdenka Buriana provázelo víc než šedesát let, prakticky až do smrti (zemřel 1.7.1981) v Praze, zrovna v den, kdy mu ve výstavní síni nakladatelství Albatros zahajovali výstavu). Burianovo celoživotní dílo je fascinující už jen svým rozsahem, zahrnuje na 14 000 položek, z toho téměř 10 000 ilustrací. Mistrem byl Burian zejména na poli dobrodružné literatury, vedle knižních obálek a ilustrací vytvořil množství obrazových doprovodů i k časopiseckým příběhům. ilustrátor, milovaný čtenáři několika generací, vesměs však nenacházel přízeň u oficiální socialistické kritiky, které vadilo už jen to, že se orientoval převážně na západní literaturu. (Výňatek ze článku „Burka tramp a oldskaut“)

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

Zápis 5. zasedání Náčelnictva kmene OS (UNOS) 11.2.05 Praha

Přítomní: Jan Adamec, Vladislav Jech, Hana Kaprálková, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát (částečně), Vladimír Stránský, Jiří Žáček. **Přizváni:** Julius Müller (částečně) **Omluveni:** Ivo Fišera, Jiří Kalenda.

Typový program: ▪ Zamyšlení ▪ schválení minulého zápisu ▪ kontrola plnění úkolů ▪ situační zpráva náčelníka ▪ zprávy zpravodajů ▪ jednání o HK ▪ různé.

▪ Br. Žáček uvádí svůj nový mobil: 731 302 200, br. Kubát upozorňuje, že má i nadále email: kubatm@skolalipa.cz

a mobil: 737 026 613, br. Adamec má mobil: 602 832 429.

▪ Br. Köhler ke Statutu Historické komise Junáka uvedl, že tato komise (HKJ) je po konzultacích s br. náčelníkem Junáka Prančlem a starostou Šmajclem akceptovatelná v kmeni dospělých (Kmeni OS) jako jeho součást. UNOS na základě těchto informací, zprávy o činnosti komise v roce 2004, jejího složení a rozpočtu na rok 2005, které br. Müller doplnil ústně, bere existenci HKJ od 1. ledna 2005 na vědomí. Práva a povinnosti HKJ se upravují zvláštním dokumentem – Statutem.

▪ Br. Adamec podal ústní zprávu o své účasti na Fóru OS Grossarl 2005 a dokumentoval ji získanými dokumenty a artefakty (viz „Příloha NOS 05-3“). Ve věci účasti delegace 5 osob Kmene OS na setkání v Krakově br. Adamec dosud řeší odeslání konferenčních poplatků bankovním převodem s hosp. oddělením ÚJ.

▪ Br. Žáček informoval o stavu přípravy Víkendové lesní školy 2005 a upozornil, že před zahajovacím víkendem v květnu 2005 je nezbytně nutné sladit koordinaci všech předmětů a přednášejících (instruktorů).

▪ Tiskový zpravodaj informoval o tvorbě dalších Kmenových novin a Ročenky. Na stránky www.skaut.cz/kmendospelych byly v rámci přípravy „zavěšeny“ KN č. 4/04.

▪ K bodu „Legislativa“ br. Köhler připomněl, že problémem je skutečnost, že předpis Junáka pro udělování vyznamenání nevyhovuje Kmeni OS; z jednání s br. Šmajclem vyplynulo, že UNOS navrhne potřebnou úpravu.

Usnesení 5-1 UNOS schvaluje Statut Historické komise Junáka v Kmeni OS (viz „Příloha NOS 05-2“). (6:0:0)

Usnesení 5-2 UNOS schválilo zasedání NOS ve dnech 8. -10. 4. 2005 v Pardubicích - Rybitví. (6:0:0)

Usnesení 5-3 UNOS schválilo zasedání kmenové porady OS ve dnech 8. -10. 4. 2005 v Pardubicích – Rybitví a ruší původní rezervaci v Kutné Hoře. (6:0:0)

Zápis 6. zasedání Náčelnictva kmene dospělých (UNOS) 8. 3. 2005 Hradec Králové – Kukleny

Přítomní: Jan Adamec, Hana Kaprálková, Vladimír Köhler, Jiří Žáček. **Přizváni:** Jaroslav Chládek, Jiří Klikoš, Luboš Lehký, Josef Richter. **Omluveni:** Ivo Fišera, Vladislav Jech, Jiří Kalenda, Miroslav Kubát, Vladimír Stránský.

Program jednání: ▪ Zamyšlení ▪ projednání minulého zápisu ▪ kontrola plnění úkolů ▪ zajištění NOS a kmenové porady ▪ situační zpráva náčelníka ▪ zprávy zpravodajů ▪ různé.

▪ Účastníci na XI. valném sněmu Junáka podali stručnou informaci o jeho průběhu a výsledcích.

▪ Konference ISGF Krakov ▪ ubytování, doprava ▪ stanoviska k otázkám projednávaným v Krakově

▪ Br Adamec podal zevrubnou informaci ke konferenci ISGF v Krakově a předložil usnesení a několik úkolů.

▪ Víkendová lesní škola (stav přípravy). Byl projednán neuspokojivý stav přípravy VLŠ (malý počet přihlášek) NOS a přijata výzva.

Výzva: všichni členové NOS vyvinou osobní iniciativu pro podporu účasti na VLŠ 2005.

▪ Organizační řád Junáka – stav projednávání. Po valném sněmu se ruší všechny odbory a pracovní skupiny NJ, postupně budou ustaveny a jejich činnost bude obnovena.

▪ Webové stránky kmene – stav. Informaci podal br. Žáček, oznámil, že stránky jsou ve „výstavbě“ v péči br. Jan Černý – Čmelda, a jsou přístupné na adrese www.skaut.cz/kmendospelych. Upozornil, že koluje nesprávná adresa začínající www.skauting.cz, která je nepoužitelná.

Usnesení 6-1 Do zápisů uvádět přehled „plnění úkolů“. (6:0:0)

Usnesení 6-2 Delegaci na zasedání ISGF v Krakově doplnit o br. Jiřího Wolfa. (6:0:0)

Usnesení 6-3 UNOS rozhodlo pro zasedání ISGF v Krakově o úhradě nákladů na ubytování 30 euro, na konferenční poplatek 35 euro z rozpočtu kmene. (6:0:0)

Usnesení 6-4 UNOS projednalo a přijalo materiál zahr. zpravodaje „Návrh tří NSGF a Svět. výboru ISGF“ pro světovou konferenci. (6:0:0)

Usnesení 6-5 UNOS jednomyslně doporučilo udělit za celoživotní zásluhy Zlatou syringu br. Evženu Štáflovi z Havlíčkova Brodu. (6:0:0)

Zápis 7. zasedání Náčelnictva kmene OS /NOS Rybitví 8. – 10. dubna 2005

Přítomni: sestra Hana Kaprálková, bratři Jan Adamec (část.), Jaroslav Frič, Ivo Fišera, František Hron, Jiří Horňák, Jaroslav Chládek, Čestmír Janata, Vladislav Jech (část.), Jiří Kalenda, Jiří Klikoš, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát, Luboš Lehký, Ladislav Marek, Zdeněk Maxmilián, Julius Müller (část.), Josef Richter, Antonín Skřivan, Vladimír Stránský, Vladimír Stöhr, Jiří Wolf (část.), Jiří Žáček. 22 přítomných s hlasem rozhodujícím, 1 s hlasem poradním. Omluveni: sestra Taťána Rudolfová, bratři Jiří Fuksa, Miloš Gurecký, Marek Matýsek, biskup František Radkovský, Ivo Slaviček.

Program Pátek: ▪ schválení zápisů ze zasedání UNOS (br. Jech) ▪ kontrola plnění úkolů (br. Jech) ▪ KN a ostatní tiskoviny (br. Žáček) ▪ krátké zprávy KZOS (br. Stránský). **Sobota:** ▪ zamyšlení bratra Jecha (08.00 hod) ▪ situační zpráva bratra náčelníka ▪ krátké zprávy a informace členů UNOS a předsedy HKJ ▪ zhodnocení referátů KZOS (br. Stránský) ▪ odpolední beseda s členy místních klubů OS ▪ kmenová porada 20. až 22.05.2005 (ses. Kaprálková, br. Stránský a Richter) ▪ projednání návrhů na udělení ZSx (ses. Kaprálková) ▪ víkendová LŠOS (br. Fišera) ▪ www. stránky KOS (br. Fišera). **Neděle:** ▪ novelizace předpisů a řádů Junáka a kmene dospělých (br. Köhler, Stránský a Klikoš).

Krátké zprávy KZOS: Praha – br. Julius Müller; všechny funkce obsazeny, spolupráce s PRJ výborná. Poradní sbor se schází 1x za dva měsíce. Vznikají dva nové junior kluby. **Vysočina** – br. František Hron; všechny funkce obsazeny, 33 klubů OS pracuje dle možností. 14. – 25.04.2005 proběhne výstava k 85. Výročí založení skautingu v Jihlavě. **Středočeský (západ)** – br. Zdeněk Maxmilián; všechny funkce obsazeny, KZOS členem KRJ, spolupráce s KRJ dobrá. 6 okresů s OZOS. Poradní sbor se schází 4x do roka. **Středočeský (východ)** – br. Ladislav Marek; v okrese Benešov chybí OZOS, není vůle zvolit nového. Problémy s OS v Týnci. **Plzeň** – br. Antonín Skřivan; kluby se věnují propagaci západočeského jamboree 2005, všechny funkce obsazeny, spolupráce s KRJ bezproblémová. KP se zúčastní 8 zástupců kraje. K 60. výročí obnovy Junáka vydány pamětní listy a čestná uznání za službu pro sestry a bratry, kteří nebudou dekorováni Čestnými léty. **Karlovy Vary** – br. Jiří Horňák; všechny funkce obsazeny, spolupráce s KRJ dobrá. Kluby se pravidelně schází a pomáhají mladému kmeni. Ve Fr. Lázních vniklo nové středisko OS. 25.09.2005 plánují akci v prostoru komunistického koncentračního tábora dolu ELIÁŠ – Jáchymov. **Ústí nad Labem** – br. Čestmír Janata; všechny funkce jsou obsazeny, pro velkou vzdálenost bydliště vážne komunikace se zástupcem KZOS. Spolupráce s KRJ bezproblémová. 16 klubů OS aktivně působí po celé republice a spolupracuje, v okrese Louny neexistuje žádný klub OS. Poradní sbory se scházejí společně s libereckými 4x do roka. **Liberec** – br. Luboš Lehký; v současné době není obsazena funkce OZOS v České Lípě, jinak jsou všechny funkce obsazeny. Spolupráce s KRJ, která má pouze roční mandát. Spolupráce mezi kluby (vyjma střediska OS) je nulová. K 85. výročí vzniku skautingu se nepřipravují žádné akce. **Hradec Králové** – br. Jiří Klikoš; v 6 okresech aktivně pracuje 30 klubů OS. Spolupráce dobrá, osobní kontakty s každým OZOS. V Kateřině u Dvora Králové n.L. se připravuje stavba srubu OS. **Pardubice** – br. Josef Richter; spolupráce s KRJ dobrá, bohužel nejsou zástupci OZOS. Poradní sbor se neschází, v květnu se připravuje schůzka OZOS. Kluby vyvíjejí aktivní činnost a zvláště je třeba pochválit OS klub z Lanškrouna a dívčí OS z Pardubic. Nový skautský domov (starý domov byl vypálen vandaly) bude stát u Chrudimky. **Olomouc** – br. Jaroslav Frič; byla založena krajská kronika OS. Funkce jsou obsazeny jen částečně, v Přerově není komunikace s OZOS. Jsou problémy s archivací materiálů po zemřelých členech OS. **Zlín** – br. Vladimír Stöhr; kluby se scházejí a

vyvíjejí aktivní činnost. Připravuje se Plajnerův memoriál (21.05.2005) na Hostýně, Ploština (60.výročí) a jamboree v Uherském Hradišti. Problémy jsou s KRJ ohledně proplácení nákladů KZOS. KP se nezúčastní žádný z OZOS. **Jižní Morava** – br. Jiří Wolf; jednotlivé kluby se scházejí a aktivně spolupracují. Změna ve funkci OZOS na okrese Brno-venkov, okresy Blansko, Břeclav a Hodonín nemají OZOS. Velice dobrá spolupráce se zahraničím (Polsko, Rakousko). Připravují se 3 výstavy: Skauti v odboji 1939-45, Skautský památník Ivančena 12.-24.04.2005 a Skautská fotografie, Jamboree.

K předneseným zprávám a jednotlivým problémům okresů a krajů proběhla živá diskuse. Jednotlivé zprávy předané v písemné formě jsou přílohou archivního zápisu.

Usnesení 7/1 NOS projednalo a přijalo materiál zahr. zpravodaje OS pro Světovou konferenci ISGF, zahrnující:

- Návrhy tří NSGF a Světového výboru ISGF na změny v Ústavě ISGF (viz Příloha NOS 06-2 k minulému zápisu ze zasedání ÚNOS).
- Kandidáty do Světového výboru (šest z jedenácti), jejichž volbu podpoříme: Teresa Tarkowska z Polska, Hans Slanec z Rakouska, Brett Grant z Austrálie, Linda Bates z Kanady, Juan Salazar z Chile a David L. Mowbray z Velké Británie.
- Doporučení k přijetí za přidružené členy ISGF gildy z Ghany a Bahrainu.
- Návrh dokumentu Mise, vize, strategie - strategický plán ISGF pro léta 2008–2020, obsahující tři hlavní cíle: posilování existujících gild; zakládání nových gild doma nebo v jiných (nových) zemích; vyhledávání a využívání příležitostí pro podporu a službu (přírodní katastrofy, pomoc v rozvojových zemích atd.).

Zapsal: Jiří Kalenda

Vladimír Köhler-Mika v.r.

náčelník kmene OS

SKAUTI V RAKOUSKU

u létech 1945-1955

Po ukončení 2. světové války v r. 1945 nezačala jen obnova Rakouska, na programu dne byl také skauting. Oba velké skautské svazy, které před válkou pracovaly – Rakouský skautský sbor sv. Jiří (das Österreichische Pfadfinderkorps St. Georg = ÖPKStG) a Rakouský svaz skautů (der Österreichische Pfadfinderbund ÖPB) - se spojily v jeden svaz Rakouští skauti (die Pradfinder Österreichs = PÖ). V deníku „Neues Österreich“ vyšla dne 26. června 1945 výzva k dřívějším skautským vůdcům, kteří byli hotovi znovu začít pracovat s mládeží.

14. dubna 1946 se uskutečnilo oficiální založení svazu Rakouští skauti v Salzburgu. Prvním starostou se stal Robert Ulrich, náčelníkem Georg Reininghaus. Na tomto sněmu byl také schválen první odznak svazu.

Započala rovněž činnost dívčího skautingu, zprvu ve vlastním Svazu rakouských skautek (der Bund Österreicher Pfadfinderinnen). Při prvním sněmu v září 1947 byla starostkou zvolena Dr. Annemarie Bylottová a Marie Antoinette Hofmannová se stala náčelní.

Společná práce obou tehdy oddělených svazů bohužel netrvala dlouho. Z různých příčin se opětovně vyskytovaly rozdíly, takže se oba svazy, dívčí i chlapecký, opět rozešly. Pro chlapce byl v létech 1949/1950 opětovně vytvořen Rakouský skautský svaz (der Österreichische Pfadfinderbund) a pro dívčí skauting vznikl v roce 1950 znovu Rakouský svaz skautek

sv. Jiří (der Österreichische Pfadfinderinnen - Verband St. Georg).

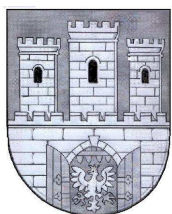
Vznikaly také první oldskautské gildy, které se v roce 1951 spojily do jednoho rakouského svazu.

Velikou událostí však bylo v roce 1951 7. světové jamboree v rakouském městě Bad Ischl. Přijelo na 12800 účastníků ze 40 zemí. Bylo to v době, kdy v Rakousku ještě existovaly 4 okupační zóny a jídlo bylo na lístky, lze si tedy představit, jaké úsilí bylo zapotřebí na organizaci tak obrovského tábora.

Ve Skautském muzeu ve Vídni lze vidět řadu upomínek na tyto události.

*Výňatek z článku Hanse Strouhala
v časopise Der Gildenweg, č. 1/2005, str.8
přeložil: Kamzik*

DRUHÉ SETKÁNÍ V KRAKOVĚ

Ve dnech 21. až 24. dubna 2005 se v polském Krakově uskutečnilo další setkání gild oldskautů a oldskautek ze Středoevropského subregionu (Subregion Zentraleuropa) ISGF. Z celkového počtu 112 účastníků bylo nejvíce z Německa (67; z toho 20 členů Afgánsko-německé gildy) a pořádajícího Polska (20). Zastoupení měly rovněž národní gildy (NSGF) z Rakouska (5), Slovenska (5), Litvy (4), Maďarska (2), Švýcarska (2), Lichtenštejnska (1) a Estonska (1). Náš kmen reprezentovala delegace (5) složená z náčelníka OS br. Vladimíra Köhlera, místonáčelní ses. Hany Kaprálkové, členky výboru SRZE ses. Jarmily Wolfové, zpravodaje Jihomoravského kraje Jiřího Wolfa a zahr. zprav. Jana Adamce. Ubytování, stravování a pracovní zasedání byly zajištěny v hotelu Krakus a jeho pobočce Junior Krakus. Čtvrtek 21.4. byl předurčen pro příjezdy a individuální zájmovou činnost.

Prvním společným aktem tohoto sjezdu bylo přivítání zástupcem primátora Henrykem Batkiewiczem v zasedací síni krakovské radnice v pátek 22.4. dopoledne. Při této příležitosti pozdravila delegáty i předsedkyně Středoevropského výboru ISGF Rösle Frick a s krátkým projevem vystoupil i předseda Krakovské rady ZHP (Zwiazek Harcerstwa Polskiego) Andrzej Żugaj. Radnice stojí v nejstarší části města, což delgátům umožnilo procházku v doprovodu mladých harcerek po nejzajímavějších pamětihodnostech, zejména po nádvořích legendárního královského hradu Wawelu a po největším středověkém Tržním náměstí s proslulou Tržnicí sukna (Sukiennice) a gotickým Mariánským kostelem, z jehož věže je každá hodina odtroubena do čtyř světových stran. Početná hejna holubů, poletujících neklidně mezi historickými stavbami a snaživými příznivci s krmivem, budou mít jistě velké povyražení až budou v roce 2007 probíhat oslavy 750. výročí založení města.

První pracovní zasedání činovníků středoevropských gild proběhlo pod vedením tajemníka SRZE Manfreda Bosse. Zástupci delegací podali zprávy o činnosti svých národních gild a diskutovali o úspěších, kterých v minulém roce dosáhli i o problémech, se kterými se potýkali. Nejčastěji byla zmíněna činnost v historických komisích a muzeích skautingu, pomoc při různých školeních a účast na organizaci přenosu Betlémského světla. Za naši delegaci přednesla stručnou zprávu ses. Wolfová. Rozprava na všech pracovních zasedáních probíhala v němčině.

Večerní neformální kulturní událost se odehrála ve velkém stanu u „táboráku/komínku“, kde oheň symbolicky nahradila důmyslná dekorace. Stan

„praskal ve švech“, protože k delegátům přibyli harceři a harcerky z okolí Krakova i ze vzdálenějších míst. Mladí zpívali a recitovali, staří spíše povídali. Nejzajímavější bylo vyprávění osmdesátileté harcerky. Představení bylo tématicky svázáno s blížícím se svátkem sv. Jiří a tak mohlo být využito i k slavnostnímu ocenění za mimořádnou službu harcerskému hnutí. „Wojewoda“ kraje Malopolsko Jerzy Adamik předal několika zasloužilým činovníkům ZHP polská státní vyznamenání.

V sobotu 23.4 dopoledne proběhlo druhé zasedání, na němž Rösle Frick a Manfred Bosse informovali o činnosti Středoevropského výboru ISGF. Za Evropský výbor ISGF promluvil jeho předseda Werner Weilguny. Další rozprava pak byla zaměřena na záležitosti týkající se nadcházející Světové konference ISGF v norském Lillehammeru, kde bude nutno schválit plán činnosti na období 2005-2008 a zvolit 6 nových členů Světového výboru. Oba kandidáti z našeho subregionu, Teresa Tarkowska-Dudek z Polska a Hans Slanec z Rakouska, dostali příslib plné podpory při volbě. Zběžně byly prodiskutovány i návrhy na změny v Ústavě ISGF, pocházející od NSGF Řecka, Dánska, Tunisu, Lichtenštejnska a od Světového výboru. Jednotný důraz byl kladen na zamítnutí dánského návrhu, jehož přijetí by ve svých důsledcích znamenalo zrušení evropského regionu ISGF a jeho institucí.

Odpoledne bylo rezervováno pro exkurzi do nedalekého solného dolu Wieliczka. V průběhu sedmi století usilovné těžby se tento pozoruhodný areál vyvinul v jedinečné podzemní město s rozsáhlou sítí komor, tunelů i obrovských hal, strží, vodních toků, jezírek a nekonečných chodeb, vinoucích se až do hloubky 125 metrů. V mnoha prostorách byly přímo do

solné skály vytesány rozmanité skulptury a četné haly byly architektonicky upraveny tak, aby mohly sloužit pro náboženské i civilní obřady, konference, bankety, bály a různé kulturní a sportovní události. Není divu, že tento důl patří k nejnavštěvovanějším místům v Polsku.

Slavnostní večeře s přizvanými hosty uzavřela předposlední den sjezdu. Podávala se v jídelně, kde proběhlo dosavadní stravování, ale místo samoobsluhy byly ve stísněných podmínkách jednotlivé chody roznášeny. Jídlo bylo, tak jako v průběhu celé akce, velmi chutné a obohacené o specifické prvky polské národní kuchyně. Zbytek večera byl využit k četným osobním rozhovorům a skupinovým aktivitám. Br Wolf při této příležitosti promítl videozáznam předchozího setkání SRZE ve Vyškově. V hale hotelu Junior Krakus bylo během těchto rušných dní uspořádáno několik příležitostných výstavek fotografií, skautských odznaků, suvenýrů a poštovních i jiných tiskovin. Zvláštní vydání oldskautského časopisu SULIMCZYK bylo pro tuto příležitost vypracováno v polštině i němčině.

V neděli 24.4. dopoledne proběhlo závěrečné zasedání činovníků SRZE. Představitelé delegací vysoce ohodnotili přípravu, organizaci i hladký průběh celého setkání. Zvláštní ocenění si zaslouží zejména zahraniční zpravodajka Teresa Tarkowska-Dudek a krakovský instruktorský sbor, v jehož čele stála Anita Regucka-Kwašnik. Zkušenosti z tohoto sjezdu poslouží k přípravě Šesté evropské konference ISGF, která se bude konat v červnu 2007 opět v Krakově.

*Jan Adamec
zahraniční zpravodaj OS*

Z KLUBŮ

(11.5.05) Naše letní setkání pořádáme již tradičně k klubovně na Bílé Hoře. Sešlo se nás dvacet. Naše dívčí polovina připravila občerstvení. Tentokrát jsme zůstali v klubovně, protože bylo poměrně chladno. Zahájili jsme kávou, čajem a organizační částí programu. Výroční schůze oddílu bude pravděpodobně 17. září.

Br. Vykopal–Rolf krátce zavzpomínal na bývalého starostu Junáka. br. Jarmila Burghausera – Jumba, jako talentovaného skladatele a muzikologa. Významnou činností byla i jeho publikační činnost a podpora pro zřízení pomníků našim hudebním velikánům. Autor článku Milan Kuna zakončil vzpomínku na něj slovy. Zásady skautské výchovy a morálního kodexu Junáka, jehož byl významným činitelem až do vysokého věku, zřejmě ovládly jeho život víc, než kdokoli z nás tušil. Br. Müller přítomné informoval o odhalení pamětní desky (v sobotu 7.5.05) městem Nový Bor a Severočeskou družinou Svojsíkova oddílu Junáka v rámci oslav 60. výročí osvobození ČSR a konce války.

Po této vzpomínce se rozpoutala diskusní „smršť“ na téma oslav 60. výročí konce světové války. Na to plynule navázaly vzpomínky na osobní zážitky z konce války a osvobozování míst, ve kterých účastníci žili (Ostrava, Prostějov, Klatovy, Plzeň, Praha a mnoho dalších).

Část vyprávění bylo věnováno setkáním při zahraničních cestách s místními skauty, ve Státech, v Německu, ale i o návštěvách zahraničních skautů u nás.

Zajímavou částí bylo prohlížení různých artefaktů spojených s obdobím. Br. Karel Skála–Atri přinesl sadu letáků, které shazovalo spojenecké letectvo přesně ke konci války, a kde informovalo obyvatele o jejím blížícím se konci. Někteří z nás je viděli poprvé. Prohlédli jsme si několik odznaků a štítků z různých mezinárodních skautských akcí.

Hovořili jsme o vývoji našich dějin v důsledku mnichovské smlouvy a jejího nepřímého pokračování dohodě Jaltské. Obě dohody vytvořily pro nás a mnoho dalších národů ponižující životní podmínky na několik desetiletí. Programy o výročí konce války prokázaly, jak málo nebo zkresleně, je zejména mládež o těchto událostech informována. Proto jsme se nakonec shodli, že i takové ukázky, jako byl boj o Český rozhlas, ostravské operace a další události. Boje sehrané historickými vojenskými kluby, i přes jejich drobné nedostatky, mohly pomoci připomenout a představit si tyto vzdálené děje. Na program se také dostaly záběry br. Šušlíka, rádce Východočeské družiny, v televizním programu z povstání, kde si „zapózoval“ v kroji.

Pozváni jsme byli na odhalení busty bývalého presidenta Dr. E. Beneše a pamětní desky jeho manželky paní Hany, které se budou konat v 16 hod 16. 5. na Loretánském náměstí.

CHODÍ VÁŠ KLUB

také na výstavu?

Náš OS klub 1. střediska se schází dvakrát do měsíce a již po léta pracuje podle programu na celý skautský rok. Vloni jsme zjistili, že společná návštěva Muzea zabezpečovací techniky železniční byla velkým úspěchem, a proto jsme tuto činnost v letošním plánu rozšířili. A výsledek, začátkem února jsme zhlédli od

léta již třetí výstavu a účast byla téměř stoprocentní.

V září jsme navštívili Muzeum východních Čech, a to zejména výstavu historických betlémů a výstavu „Máte na hlavě?“ Ano, vývoj klobouků a čepic od poloviny 19. století. Umíte si představit, jaká to byla legrace nacházet módní kreace našich babiček, maminek i našeho mládí! Před Vánoci nás zaujala voňavá výstava „Med pro zdraví, krásu i užitek“, kde si přišli na své i naši bratři zahrádkáři a včelaři. Umotali jsme si svíčky, vyslechli zasvěcený výklad a zakoupili drobné dárky. Ve stejné výstavní síni se koná i únorová výstava, na které jsme byli milou paní průvodkyní přivítáni již jako staří známí. A tato výstava byla obzvláště blízká našim skautským srdcím: „Vzpomínka na legendu Jaroslava Foglara - Jestřába“, která trvá až do 12. 3. 2005. Veliké množství zajímavého materiálu ze sbírky I. Tomáše, Sdružení přátel J. Foglara z Brna a dalších sběratelů je instalováno působivým způsobem evokujícím domy a uličky pověstných Stínadel.

Bylo možné koupit i foglarovské pohlednice a knížky, a tak jsme se opravdu potěšili. A aby naše radost byla ještě větší, jsme v tomto měsíci pozváni ještě na jednu výstavu: naše členka Zdenka Vaněčková je totiž velmi zručná v práci s kůží a svá díla v současné době vystavuje spolu s výtvarníkem pracujícím s dřevem, jistě milá kombinace pro vkus nás skautů.

A závěrem vám prozradíme ještě jednu úspěšnou „akci“. Po návštěvě každé výstavy objevujeme historické prostory gotického i barokního Hradce, ve kterých jsou dnes umístěny stylové kavárny i vinárničky. V klenutých místnostech při šálku kávy nebo skleničce vína se nejen zahřejeme, ale také si popovídáme o tom, co jsme viděli a co chystáme pro další

týdny. Kromě toho vždy zjistíme, jak je nám společně dobře, a to je asi to nejdůležitější.

Pam

DEVĚTATŘICÁTÁ

Štěpánská výprava

(26.12.04) Tolik změn se vystříдалo od doby, kdy tradice vánočních výprav ke studánce pod Melechovskou rozhlednou vznikla. Opakují se pravidelně vždy stejný den, na svátek sv. Štěpána, 26. prosince. Ani letos jsme nechtěli zůstat nic dlužní tradici, kterou jsme jako ledečtí oldskauti založili, a celou dlouhou řadu let udržujeme a opatrujeme. A tak to bylo už po devětatřicáté.

Teď už ale neprocházíme celou tu trasu z Ledče přes Háj nad Sluneční zátokou, Stvořidla s pověstným Rejžákem pěšky. Ne že bychom to nezvládli, ale ti, kteří s námi dřív chodili a my dobře znali jejich zdatnost a možnosti, už nechodí. Čas a léta mají své zákony, a proto ten úsek cesty z Ledče do Smrčné, krajinou a stezkou kolem řeky, překonáme vlakem. Od zastávky vede přes Sázavu mostek, za výběžkem lesa se setkáváme s Meziklaským potokem a od něho už začíná stoupání.

Nad krajinou ležela mlha. Zdola, od řeky, byl les a celý vrcholek Melechova zcela do ní zahalený a při pohledu zpátky do údolí i na východ, ke vzdálené Lipnici nic jiného, než šedivý závoj a spíše jen tušení bílých skvrn osamělých stavení. Jenom Koňkovice pod námi se zdály na dosah. Z některých komínů stoupal kouř, většinou ale chalupy i jejich obyvatelé ještě pospávali. Dvacátý šestý prosinec, svátek svatého Štěpána, den po Božím hodů vánočním.

Než jsme vstoupili do lesa cestou, kterou pokrývala slabá vrstva sněhu i spadaného

listů teď holých buků a habrů, prošli jsme úvoz, který rok od roku stále víc zarůstá pichlavými pruty maliní. Až od hranice lesa se uvolňuje, ale začínají klouzavé kameny, mokré jehličí smrků a mech. Vlhko, všude kolem vládne dech tlení na ležících kmenech padlých stromů. Teprve tady si uvědomujeme, že ustal studený severozápadní vítr, co štípal do tváří na holých pláních nad samotami Remuty, tam, kde les tají na blízkém hřebeni dávno zkáze propadlou tvrz Smrčensko.

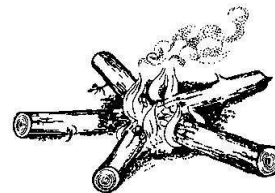
Cesta vzhůru lesem překračuje potůček, spíše bažinatý úval, nad kterým stojí prastarý buk, mohutný král všech melechovských buků, o který se při své každoroční cestě pokaždé na chvíli opřeme s přáním, aby nám dodal sílu pro nastávající nejstrmější úsek cesty vzhůru. Letos se tu nebrodíme sněhem, ale bývalo ho tady někdy po kolena.

Místo u studánky při kamenném křížku je ještě prázdné. Připravujeme dřevo na oheň a závěs na kotlík pro náš tradiční oběd, ale to už přicházejí další účastníci, světelští skauti.

Oheň už hoří, začíná příprava jídla. Dlouhá dřevěná lžíce, to aby plameny nepopálily ruku, má už devětatřicet zářezů. Ten poslední, devětatřicátý, patří dnešku. Něco takového se koupit nedá: šestašedesát centimetrů švestkového dřeva, opracovaného do tvaru lžíce, rukověť uzpůsobená pro zářezy, udávající počet těch vánočních pochodů. Recept na oběd je naše tajemství. A pak čaj na zahřátí. Na záda a ramena se usazuje vlhké mrholení.

Letos nás zdejší studánka překvapila i odměnila bohatstvím křišťálově čisté vody. Té se nevyrovná žádná z těch „balených“. Je v ní obloha, slunce, měsíc, hvězdy, vůně větru i ticho a mír lesa. Ten pramen, studánku, chrání roubená stříška, kterou opravují a udržují světelští skauti.

Oheň dohořel, voda ze studánky smáčí poslední doutnající uhlíky. To už není dým, ale pára, která stoupá a ztrácí se v korunách stromů. Ještě důkladný úklid, žádné zbytky a nepořádek tu nesmí zůstat. Místo svého tábořiště opouštěj v lepším stavu, než jak jsi jej našel při svém příchodu. To je „ZÁKON“!

„Svůj tábor ukryj, oheň střež jak poklad,
však odcházíš-li, zahlaď každý doklad,
že byl tu člověk! Koho stopa zradí,
ten ztrátou práva nedbalost svou hradí.
Měj v úctě vodu! Čím je bez ní Země?
Jen moudrý pramen hudbou zvoní jemně.
Vše uč se chápat: celičkův svět vůkol!
Je chránit život posvátný Tvůj úkol.
Buď bratrem květů, stromů, zvířat, lidí
a miluj ty, kdo Zákonem se řídí ...!“

St. Kovařík – Sonny
37. OS Ledec

DEN SESTERSTVÍ – *Thinking Day*

(Došlo po uzávěrce) 19. února ožil

roudnický „Skautský domov“ 25 oldíky ústeckého kraje, kteří se sešli, aby oslavili Den sesterství. O jeho významu nejen

bratry, ale i sestřičky v úvodní krátké přednášce informoval bratr Čejka-Péguy. A potom se rozproudila čilá zábava. Vzpomínalo se na dávné skautování i na současnost, Akélovy klávesy zdatně podpořily zpěv a po občerstvení nejen párky, ale i kávou a čajem, jsme se odebrali k prohlídce chrámu Panny Marie. Gotické ambity, patřící již zaniklému klášteru, nás udivily svou mohutností zrovna tak, jako

podzemní jezírko s křišťálově průzračnou vodou. Pramen železité rudné vody, vytékající z podzemí chrámu, dal podle pověsti jméno městu Růdnice - Roudnice. A potom jsme se odebrali do podzemí roudnického zámku, kde nám Kája ukázal základy nejvýchodnějšího donjonu, bývalého roudnického hradu, který byl Lobkovici přestavěn na barokní zámek. Bylo to opravdu zajímavé a jen jsme litovali, že díky sobotě jsme nemohli navštívit proslulé roudnické sklepy a ochutnat roudnické víno. Necháme si to napříště.

Karel Snětina - Kája

POTLACH OLDSKAUTŮ

(2.4.2005) Půlrok uběhl jako voda a my se opět setkali, tentokrát v Olomouci ve skautském domě. Je to asi nějaké nepsané pravidlo, ale vždy na sraz přijedou jenom ti místní, přespolní jen poskrovnu. Sešlo se nás opět dvacet osm a bylo možno spatřit mimo jiné i dva bratry ze Šumperka. Kdo nám ovšem moc chyběl, byli sestry a bratři z Prostějovska, jejich mocné hudební těleso s housličkami. Místností kolovalo několik starých kronik a mezi nimi i naše Krajská kronika. Obvyklé zahájení, trochu později než bylo na pozvánce; čekalo se na pozdní účastníky. Úvodní informace o Sněmu v Třebíči a o chystané LŠ OS. Sněm přijal Chartu Junáka a schválil návrhy okresů. Atmosféra sněmu prý byla dobrá, ve srovnání se sněmem ve Vsetíně. Poté se ujal slova br. Sir, jehož pěkný projev jsem si vyprosil pro kroniku. Uvedl, že skauting jako životní styl mnozí z nás přijali za svůj a snaží se jím žít. Je uměním vzpomínat, ale uměním je i přijímat věci nové. Ctít odkaz zakladatelů. I když se pokrok nedá zastavit, neměli bychom ustupovat od skautských zásad, ale zároveň se naučit přijímat věci nové. Organizace nesmí být

samoúčelná, zaštiťuje hnutí prostor k činnosti. Hodnota skautingu se měří tím, jak dalece se žije skautským životem v jednotkách. O bratrském vztahu nám br. Sir přednesl zajímavou vzpomínku z doby loňské (vánoční). Spolu s mladšími členy slepovali papírový vánoční řetěz, každý přidal ten svůj článek; a v tom je ten hlavní smysl. Vidět tu krásnou pospolitost skautů. Všichni jsme součástí hnutí, které nás vychovalo, něco z nás udělalo. Nesmíme se bránit vstupu mladších sester a bratrů do klubů OS. Oni to budou, kdo jednou převezmou tu pomyslnou štafetu oldskautství a ponесou ji dál. Nemůžeme žít jen ve vzpomínkách a zatracovat a napadat mládí.

Poté se rozproudila debata o vhodnosti našich potlachů v místnostech, podařilo se domluvit podzimní potlach na základně Domašín. A to v září, v době úplňku. Teď jsme zase vyhecovali br. Sida, takže nadskočil a prohlásil, že nám tam tedy uvaří.

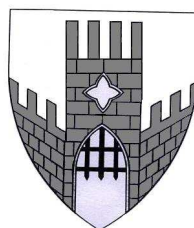
V závěru setkání nás skupinka skautů seznámila s jejich tábořením s americkými skauty na jejich obrovských základnách, kde se už to skautství jaksí vytrácí. Senzační byl film, který nám promítli. A tady se mohl prezentovat smysl vzdělávání, jak práce s kamerou, počítačem (sestřih natočeného), poznání cizího jazyka spolu s prohloubením celosvětového sesterství a bratrství. (red. zkráceno)

*Jaroslav Frič-Norek,
krajský zpravodaj Olomouc*

Z VÝROČNÍ ZPRÁVY

střediska Vyškov

*Na náčelnictvu kmene
dospělých mimo jiné
předávají zprávy krajské
zpravodajové přehled o
stavu a činnosti OS*

v regionu. Při té příležitosti se dovídáme i informace často přesahující tento rámeček. Krajský zpravodaj Jihomoravského kraje se pochlubil výroční zprávou jejich střediska Vyškov. Zpráva je to rozsáhlá, a tak mi nezbylo než ji představit pouze zlomkem obsahu, ale věřím, že nám ukáže dobrou součinnost všech kmenů. Neměly by se o takové zprávy pokusit např. metodické sbory. Posuďte sami.

Obsah: □ Profil □ úvodní slovo vůdce střediska □ mladí ve skautingu □ skautská činnost □ dospělí ve skautingu □ skauting a společnost □ zpráva o hospodaření □ složení řídicích a kontrolních orgánů □ poděkování.

JUNÁK-SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČR je dobrovolné, nezávislé a nepolitické občanské sdružení ve smyslu zákona 83/90 Sb. sdružující své členy a členky bez rozdílu národnosti, náboženského vyznání, politického přesvědčení, rasy nebo jiných rozdílů. Se svými téměř 50 000 členy (159 ve středisku Vyškov) je největším občanským sdružením dětí a mládeže v České republice. Je členem světových organizací skautek WAGGGS a skautů WOSM a hlásí se k jejich poslání, zásadám a metodám. Je dále členem organizace dospělých skautů ISGF.

POSLÁNÍ Posláním Junáka je podporovat rozvoj osobnosti dětí a mladých lidí, jejich duchovních, mravních, intelektuálních, sociálních a tělesných schopností, aby byli po celý život připraveni plnit povinnosti k sobě samým, bližním, vlasti, přírodě a celému lidskému společenství v souladu se zásadami stanovenými zakladateli skautského hnutí.

Naším cílem je přispět k výchově generace vzdělané, sebevědomé citlivé, s ambicemi a schopnostmi správně rozhodovat a řešit ty malé, velké i nejsložitější úkoly budoucnosti i současnosti.

Na činnosti střediska Vyškov se v roce

2004 podílelo 48 dospělých. Část pracuje přímo u oddílů jako vůdcové či jejich zástupci. Aby mohli děti vést, musí postupně složit dvě zkoušky, čekatelskou a vůdčovskou, zaměřené nejen na klasické skautské disciplíny, ale především na pedagogiku, psychologii, schopnost organizace a týmové práce, znalost právních předpisů, zdravotědy a zásad bezpečnosti. Další významnou skupinu tvoří oldskauti, skauti, kteří jsou stále čteny Junáka, přestože se do práce s mládeží aktivně nezapojují. Mají vlastní program přizpůsobený svým potřebám a pomáhají organizaci.

2. KLUB OLDSKAUTŮ. Vyškovští oldskauti svou energii věnovali nejenom praktické pomoci oddílům, ale účastnili se i vedení střediska, propagovali je na veřejnosti a udržovali čilé styky se zahraničními skauty. V červenci uspořádali třídní zájezd do polského Wyszkowa, a tak zahájili novou kapitolu skautského partnerství s tamními oldskauty, na kterou v příštím roce navážou i skautské oddíly. V září se uskutečnilo úspěšné víkendové setkání na Plumlovské přehradě s partnerskou rakouskou gildou Ulmerfeld-Hausmening. Nejvýznamnějším podnikem bylo setkání pamětníků v souvislosti s výročí 85 let trvání vyškovského skautingu. V rámci tohoto setkání byla klubovna slavnostně pojmenována po dlouholetém a významném činovníkovi Arnoštu Vrškovi.

SKAUTING A SPOLEČNOST

Tříkrálová sbírka Junák dlouhodobě spolupracuje na uskutečňování charitativních projektů. Na začátku ledna proběhla „Tříkrálová sbírka“, kde ve spolupráci s Českou katolickou charitou sedm skupinek „Tři králů“ s koledou obcházelo vyškovské domácnosti. Získaná částka činila 11 023 Kč.

Betlémské světlo Před Štědrým dnem skauti roznášeli do některých vyškovských domácností světlo zapálené v Betlémě jako symbol dobré vůle a naděje.

Zpíváme v penzionu V posledních letech se stalo tradicí, že skauti a skautky připravují pro obyvatele vyškovského penzionu předvánoční zábavné pásmo. V letošním roce jsme k tradičním koledám přidali čtení zajímavých zápisů z kronik a ukázky videa z našich táborů. Jako zajímavost jsme přinesli skautské časopisy z dob, které si oni pamatují jako děti.

I KRÁTKÁ ZPRÁVA POTĚŠÍ

V příloze posílám mimo jiné telegrafickou zprávičku. 2. dubna tr. se uskutečnila společná výprava Bledule 05; počet účastníků 26. Kutnohorští oldskauti, světelští skauti; a br. Sonny z Ledče n.S. Chráněná oblast Velká a Malá Olšina 3,5 ha a 1,76 ha bledulí. Počasí a nálada nádherná. Počet zdoláných km 10 v oblasti mezi Leštinou a Číhoští. Krásné lesy a rybníky. To se musí vidět !

Oldřich Majer - Bizon

ŽIVÁ VODA Z BRDSKÝCH LESŮ

Rokycanští oldskauti hlásí

55. klub OS mapuje prameny kvalitní pitné vody v brdských lesích. Na svém kontě již má první studánku a další budou následovat lidem k užítku.

Brdská pahorkatina a zejména brdské lesy jsou zásobárnou a ochráncem krásné a neposkvrněné přírody, ale zejména čisté vody. Díky uzavření tohoto prostoru pod Vojenský újezd je mnoho přírodních krás chráněno před nenechavci a ničiteli. V době, kdy se životní prostředí na mnoha místech Země neustále zhoršuje a obyvatelé planety mají na mnoha místech problémy s teplem, vodou, ozónovými dírami, bouřemi, smogem, epidemiemi a

dalšími způsoby ničení životního prostředí, je tento kousek české krajiny uchráněn, doufejme, pro budoucí generace.

Přesto je nutné i v této panenské přírodě pomáhat tomu, aby se příroda a její zdroje neničily a vydávaly své poklady. V rámci principů trvale udržitelného života je potřeba, aby se s přírodou a jejím stavem sžilo co nejvíce lidí, kteří si z přírody nejen berou, ale také jí něco dávají. Mnoho politických stran, mnoho skupin ochránců přírody a spousta dalších lidí má ve svých programech úkol životní prostředí chránit a zlepšovat. Je pro to nutná značná dávka nadšení a nápadů, které je však zapotřebí také uskutečnit.

Jednou z takových skupin je i 55. klub oldskautů z Rokycan, jehož členové se na základě výzev tisku k záchraně malých vodních zdrojů rozhodli obnovit a zřídit v brdských lesích několik lesních studánek. V Rokycanech, a zejména ve Strašicích, lidé vědí, že voda z brdských lesů je velmi kvalitní, a všichni také vědí, že odtéká bez užítku do vodotečí, ve kterých se mísí s vodami znečištěnými lidskou činností. Jedním z důvodů, proč se tato voda nevyužívá, je to, že neexistují odběrní místa. Prameny nejsou značené nebo dokonce ani nejsou známé, takže se místa pramenů jeví jako zcela bezcenné mokřiny či bažiny.

Skautská studánka

Členové klubu oldskautů z Rokycan se rozhodli tento stav změnit a prameny velmi kvalitní pitné vody najít, upravit a zmapovat. Jedno z míst, kde se prameny pitné vody vyskytují, je poblíž jednoho vrchu v brdských lesích, kde bratr Bohumil Drechsler našel díky svým schopnostem velmi silný pramen, u kterého rokycanští oldskauti díky pochopení vedení VLS Nepomuk a VLS a. s., ředitelství Hořovice a OÚ odboru ŽP Příbram vybudovali

odběrní místo, tradiční a hezkou studánku. Není to vůbec jednoduché a vůbec ne krátké. Práce na jedné studánce trvala skoro jeden rok.

Je nutné místo nejprve najít, pak je zapotřebí vymyslet způsob úpravy terénu kolem studánky, vykopat odtokovou strouhu, upravit místo pro vlastní prameniště, dopravit do místa stavby potřebný materiál a nářadí. Místo, kde byla vybudována studánka, je vzdálené asi 400 metrů, a tak bylo nutné všechno nářadí a materiál dopravovat ručně. Mělo to tu výhodu, že se nepoškodilo okolí studánky, jakož i okolní les.

Výsledek stojí zato. Oldskauti mají z dobře vykonané práce dobrý pocit a na její výsledek jsou oprávněně hrdí.

Skautská studánka 55. klubu oldskautů Rokycany je v nadmořské výšce 658 metrů, VD 13 48 20,3 a SŠ 49 41 11,2. Okresní hygienická stanice Příbram provedla základní chemický rozbor v 15 ukazatelích, který klasifikoval vodu jako odpovídající ČSN.

Najdou se následovníci ?

Pramen studánky je velmi vydatný a je jen škoda, že není možné tuto kvalitní vodu využívat ve prospěch lidí, kterým v jejich domovních studních voda chybí. Kupovaná balená voda se nedá srovnat s vodou z této lesní studánky.

Ještě je zřejmě nutné doplnit několik jmen, která za tímto užitečným dílem stojí. Jsou to bratři Bohumil Drechsler, Havel Šmíd, Jaroslav Slavík, Zdeněk Slach, Karel Cink,

Jaroslav Oliverius. Tato studánka není poslední. V plánu našich oldskautů jsou další dvě a bylo by jisté velmi dobré, kdyby se našli jejich následovníci. V okolí Strašic je několik pramenů velmi kvalitní vody a je velká škoda, že kolem nich není upravené odběrní místo a ještě horší je, když je odběrní místo zdevastované bezohlednými lidmi.

Kvalitní pitná voda je pro budoucí generace nutnou podmínkou trvale udržitelného života a rozumné vlády. Rozumné místní orgány samosprávy ve vyspělých zemích se snaží takováto místa chránit a udržovat. Pokud jim v tom pomáhají dobrovolníci jako zde oldskauti z Rokycan, je naděje, že v budoucnu budeme mít méně problémů. Jen by ještě bylo dobré, kdyby místní zástupci samosprávy tyto aktivity podpořili a pomohli např. financováním rozborů vody, zajištěním nutných materiálů pro nové studánky nebo na opravy těch starých, které je nutné čistit a udržovat.

*Ing. František Nerad, Strašice
foto členové 55. OS klubu Rokycany*

CHLUMEČTÍ *na skautské stezce*

Indiáni i bílí lovci dobře znají přírodu, vědí, že sněhová pokrývka zakryje zvěři i ptákům potravu a nastává hlad, a přidají-li se ještě kruté mrazy, žije se v lese i na polích těžko, přetěžko.

85 let skautingu (1. část)

Koncem letošního května si připomeneme 85. výročí vzniku skautského hnutí v našem městě. Br. Václav Hájek - Akéla, již odpočívající ve Věčných lovištích, sepsal počátky chlumeckého skautingu před mnoha lety.

První styk s junáctvím na Chlumecku zprostředkovali v roce 1919 skauti z Prahy-

Vinohrad a z Kutné Hory, kteří v chlumeckých lesech poprvé tábořili. Návrat k přírodě, plný romantiky, našel své obdivovatele i mezi naší mládeží. A tak v příštím roce 1920, tedy právě před osmdesáti pěti lety, vzniká v Chlumci n. C. první dvaadvacetičlenný oddíl Svazu junáků-skautů RČS. Jeho prvním vedoucím byl bratr Schiefauer, který našel ochotné spolupracovníky v řadách chlumeckých studentů. Oddíl byl od samého počátku vybaven tábornickými potřebami, které si pořizovali jeho členové z vlastních prostředků.

První tábor chlumeckých junáků - skautů se konal společně se skauty z Hradce Králové v Dolní Rovni a trval plně tři týdny. Psal se rok 1922. V roce následujícím pořádali chlumečtí junáci několik putovních táborů a čtrnáctidenní tábor v lese „Na vínech“ u Převýšova, kterého se zúčastnilo osmnáct členů oddílu. Rok 1924 přináší změny ve vedení. Vedoucím se stal bratr Cibulka. Počet členů stoupl na 35, ale tábornická činnost se omezila na dvou až třídní tábory skautských družin. Všichni členové oddílu měli už zkoušku nováčkovskou a mnozí i zkoušky druhotřídní a odborné zkoušky tábornické.

Skautování dnes

Setkání přátel Junáka a bývalých skautů proběhlo 26. 11. 2004 v klubovnách areálu ve Slavíčkové ulici. Sešlo se na pětadvacet přátel, nejen místních, ale i z Hradce Králové, Prahy. Středem pozornosti byl br. František Kout-Sokol, který i ve svých 93 letech živě konverzoval a vzpomínal na své dávné skautování. Při čaji a cukroví se prohlížely kroniky, zhlédli jsme video z tábora i z letošního jamboree v Holandsku, kterého se zúčastnila i chlumecká výprava, a povídalo se a povídalo.

Rada starších pro dospělé skauty, neskauty, i dospělé s dětmi. Trasy jsou krátké, tempo pomalé, podrobnosti jsou ve skautské vývěsce.

▫ **Výprava únor** - sraz před sokolovnou, pěšky za krásami zimní přírody provede dospělé i dospělé s dětmi Dan.

▫ **Výstava „Hobby“** v Lysé n. L., pro kutily i profesionály výpravu vede Brund'a.

▫ **Výstava Jaroslava Foglara** v Hradci Králové; zájezd zajišťuje Brund'a; podrobnosti budou ve skautské vývěsce.

▫ **Výprava březen** - sraz na parkovišti u zámku; tématem pěší vycházky je zimní příroda a stavba dálnice; připravuje Ota.

Vlad. Köhler - Mika

Podle pravidelné rubriky z „Chlumeckých listů“

JUNÁCKÝ DOMOV

u Roudnici nad Labem

(19.2.05) Na pozvání roudnických skautů vyjeli jsme na besedu ku Dni sesterství. Na nádraží v Roudnici jsme se sešli s OS z Lovosic, Děčína a Benešova n. Pl. Ve skautské klubovně nás přivítal br. Karel Snětina-Kája spolu s Roudnickými. Po vzájemném představení jsme zazpíváním skautské hymny zahájili program dne.

Br. Jiří Čejka-Péguy nás seznámil s historií vzniku Dne sesterství a zhlédli jsme videozáznam ze slavnosti otevření staronového Junáckého domova. Mezitím nám oldskautky připravily občerstvení, čaj, kávu, zákusky, párky. Dopoledne bylo vyplněno také vzpomínáním a písněmi. Odpoledne pokračoval program prohlídkou augustiánského klášterního komplexu, jehož základ byl položen v roce 1333. Chrámem Narození Panny Marie, budovou konventu, rajským dvorem a ambity nás provázal místní farář, který nás seznámil s celou historií komplexu. Zajímavé bylo také vidět původní staré zdivo bývalého biskupského hradu (falce) po roce 1181, které při přestavbě románského hradu

v raně barokní zámek, zůstalo zachováno. Byl to příjemný a poučný den.

NA ZÁMKU TRMICE

(20.4.05) Klub oldskautů z Ústí nad Labem a Lovosic navštívil výstavku modelové železnice v „novém“ zámku v Trmicích. Ještě před vstupem nás vůdce klubu informoval, že v minulosti byly Trmice rozděleny na Horní a Dolní, a v každé bylo samostatné panství s tvrzí a dvorem. V roce 1662 koupil obě panství Jan Hartwig Nostic a od té doby zůstala spojena. V místech tvrže v Horních Trmicích byl postaven „starý“ zámek, který již neexistuje. Nedaleko byl v letech 1856-1863 hrabětem Nosticem postaven „nový“ zámek ve stylu alžbětinské gotiky.

Kastelán zámku promítl videozáznam o výstavbě dálnice D8, který nás zaujal, protože se jednalo o úsek trasy, která prochází od Lovosic kolem Lovoše, mostem přes Opárenské údolí kolem Kubačky a tunelem nad Prackovicemi ke Stadicím, kam směřovaly naše výpravy. Poté jsme prošly panelovou výstavkou o dolování uhlí na Trmicku a v dalších několika místnostech jsme viděli modely železnic a aut. Kastelán nám i předvedl jízdu vláček po kolejištích. Byli mezi námi bývalí železničáři, a tak si s panem kastelánem dobře rozuměli. Na závěr jsme si prohlédli obrazy Genadije Avdějeva, veduty starého zámku a obraz Vl. Kaisra, otce ústeckého archiváře.

Akci jsme ukončili v Ústí n.L. čekáním na vlak do Lovosic, v Krušovické pivnici, kde jsme se rozloučili.

Václav Mikulec - Želva

ČARODĚJNICE

přiletěly i do Příbramě.

Dříve než máj ozdobil po zimě odpočaté stromy, keře i luční kvítí, přiletěly i do Příbramě oslavit 30. duben a filipo-

jakubskou noc čarodějnice. Prostor pod hrází Nového rybníka okupovaly v plné parádě spolu s několika čarodějnickými pomocníky, na deseti stanovištích rozložily svá nádobíčka a už zvaly k plnění nejrůznějších úkolů děti, které na „Novák“ přišly. Jen si zkuste třeba proudem krvavé vody z injekční stříkačky na vzdálenost od padesáti do stopadesáti centimetrů postupně zhasit plamínky několika čajových svíček, či větvičkou nebo spíš klacíkem vysunout mokré mýdlo po nakloněné rovině pěkně namydleného prkénka do výšky asi padesáti centimetrů, nebo vytáhnout zelenou stužku černokněžníkovi ze šátku přes oči, nebo bez dotyku těla se proplést nástrahou z provázků mezi stromy pro kouzelnou formulku, abyste po splnění všech deseti nesnadných úkolů se mohli slanit na horolezeckém laně v horolezecké sedačce přes potok a mohli jste se tak stát držiteli pilotního průkazu, který je opravňuje k pilotování březového koštěte!

To všecko připravili vůdcové a činovníci z dívčích a chlapeckých oddílů 1. příbramského střediska - Hejkrlík, Ježek l.h., Mamut, Číča, Peřas a další a další, včetně členů kmene dospělých pro asi osmdesát dětí všech věkových kategorií od pěti do třinácti let.

A se setměním živý oheň přivolal další.

Že to nepatří do Kmenových novin? Ale naopak, vždyť i oldskauti přiložili ruku k dílu a jak dětem, tak především rodičům přímo na místě přibližovali skautskou práci. To všecko v prostoru, kde díky pochopení a vydatnému přispění příbramských konšelů a především pana starosty města Ing. I. Fuksy vyrostle pozoruhodná stavba skautského domova právě pro oddíly dnešního pořadatele „Skautských čarodějnic 2005 v Příbrami“.

Dr. Mir. Moravec-Kudla

PRO ZAMYŠLENÍ

JÁCHYMOVSKÉ PEKLO

- *tábor Eliáš*

Při dnešním pohledu na zalesněné vrcholky Krušných hor jen málokdo z nás si dokáže představit, jakým peklem zde prošli v padesátých letech tisíce politických vězňů. Těžba uranu vyžadovala obrovské množství pracovních sil. Zpočátku na dolech pracovalo asi 5 tisíc německých zajatců, ale po únorovém komunistickém puči zde rychle přibývaly u všech šachet koncentrační tábory, které se plnily převážně politickými vězni. Nastalo rabování přírodního bohatství za podmínek pro dnešního člověka nepředstavitelných. Vězni zde otročili za nelidských podmínek, bez hygienických a bezpečnostních opatření, s minimální stravou. Kdo nesplnil normu, dostal poloviční dávku už tak ubohého jídla a nikdo se neptal, proč normu splnit nemohl. V březnu 1952 pracovalo v Jáchymovských rudných dolech 38 tisíc politických vězňů. V nejbližším okolí Jáchymova bylo deset šachet a třídirna rudy ve Vykmánově, zvaná tábor L.

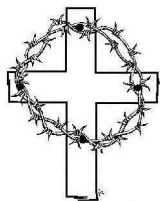
Jedním z jáchymovských koncentračních táborů byl tábor Eliáš, který se nacházel v západní části Krušných hor ve výšce 900m n. m. V roce 1949 sem byli dopravení první političtí vězni komunistické vlády z věznic z celé republiky, mezi nimi první skauti. Tábor tvořily nejprve čtyři dlouhé dřevěné baráky s palandami plným štěnic, se slamníky z dřevité vlny, jeden zdravotnický barák, záchody formou latrín, sklady, kuchyně a nechyběla ani korekce. V té době zde žilo 618 vězňů, kteří byli rozmístěni po 24 na jednu světnici. Celý tábor byl postaven na radioaktivní haldě. Práce na této šachtě (tak jako na všech ostatních) byla těžká jak v podzemí, tak i na povrchu, k tomu nelidské zacházení,

hlad, minimální zdravotní zařízení bez péče o zuby. V létě i v zimě se pracovalo v jedněch šatech, v kterých se i spalo. Zima v Krušných horách je dlouhá a krutá, baráky byly vymrzlé a topit se smělo jen s povolením bachařů. Těžký úděl vězňů dokázalo posilovat jen přátelství. Zvláště bratrské přátelství mezi skauty bylo pevné, utužené nelidskými podmínkami.

Výkony na všech šachtách a úpravkách rudy stoupaly a v r. 1952 odjížděl do tehdejšího Sovětského svazu týdně jeden vlak o čtyřiceti vagónech po 30 tunách uranové rudy, v roce 1953 to byly už dva vlaky. Československo stálo vyrabování jáchymovských dolů do roku 1959 360 miliard US dolarů. V roce 1957 těžilo Československo 12% světové produkce uranových rud, za které platilo tisíce politických vězňů nesmírným utrpením, potoky slz, krve a zmařenými životy.

Těžba uranu v jáchymovské oblasti skončila v letech 1960 – 1961. Šachty se likvidují, veškerá zařízení se rozmontovávají a likvidují se i koncentrační tábory. Zůstávají jen některé budovy, které se částečně využívají jako provizorní sklady, nebo se pomalu rozpadají. Těžní jámy šachet jsou zabetonovány. Skončilo velké trápení pro vězně, otroky. Tím ovšem nesmí upadnout v zapomnění tato krutá doba. To si uvědomili karlovarští a jáchymovští oldskauti a z vlastní iniciativy, bez cizí pomoci, vztyčili v roce 1992 na dole Eliáš sedmimetrový kříž. Stojí zde, uprostřed přírody, jako nemá výčitka za všechnu bolest, utrpení a zlobu, která zde byla napáchána. Na dolní části kříže, pod kovovou lilií, můžeme číst. „K památce vězněných, mučených a popravených skautů v létech 1948 – 1958“. Nikdy nesmíme zapomenout! Proto každým rokem se zde scházejí skautské oddíly, vždy v sobotu před svátkem sv. Václava,

společně se zástupci Konfederace politických vězňů a vzpomenu na ty, kteří tak krutě trpěli pod komunistickou nadvládou, společně zapálí slavnostní oheň a ucti památku skautskou hymnou. A každý skaut a skautka položí kámen na mohyly jako symbol trvání vzpomínky. Přijď i ty, sestro a bratře, do klínu Krušných hor, kde bylo spácháno tolik bezpráví.

Vězeň č. E 0951
Kamil Růžička – Heřmánek

JAK TO BYLO *před šedesáti lety.*

Protože skauti si pečlivě píšou své kroniky a deníky, můžeme si dnes přečíst vzpomínky na lidi a svědectví o době před šedesáti lety.

Bylo jaro roku 1945. Poslední dny druhé světové války, ale u nás Němci ještě řádili. Kvapem se blížila fronta, a tak přesunovali do zázemí své vojenské jednotky, v čem jim vydatně bránila letadla spojenců. Kotláři, jak se tehdy těmto lehkým bitevním letounům říkalo, úspěšně přepadávaly lokomotivy vojenských transportů. Cílem se však občas stávaly i lokomotivy vlaků osobních, civilních, takže cestování bylo v těchto dnech vždycky jistým dobrodružstvím s velkou dávkou nebezpečí.

Než začala květnová revoluce

V této pohnuté době jsem v poštovním voze vlaku na nosítkách „cestoval“ do Prahy z Černošic, kde jsme bydleli. Nebylo zbytí, protože jsem se kroutil v bolestech s akutním zánětem slepého střeva. Nebe bylo tenkrát „čisté“, bez letadel s kulomety, takže jsme se do Prahy dostali docela dobře. Na nádraží na nás čekala sanitka a následoval rychlý převoz do nemocnice na

Karlově.

Vzpomínám si, že jsem v horečce viděl nějaké stěhování nábytku. Ležel jsem na operačním stole a někdo posunoval s rachotem plechové skříně před okna. Až později jsem se dozvěděl, že před mou operací se náhle začalo u budovy střílet a že to bylo nutné z bezpečnostních důvodů i pro potřebný klid lékařů, popřípadě proti střepům zabarikádovat okna. Začalo totiž Květnové povstání a nemocnice byla blízko našeho rozhlasu.

Jak mi skaut zachránil život

Když jsem se probudil po operaci, nebylo mi o nic lépe. Vzpomínám, že jsem ležel v jakémsi sklepě, kterému říkali protiletický kryt, když mě vyrušil energický výkřik: „Okamžitě na operační sál!“ Můj tatínek, kterému se můj pooperační stav moc nelíbil, totiž ke mně přivedl svého přítele, skauta a lékaře z jiné nemocnice. Chtěl mít jistotu. Ten mě prohlédl, bylo to zlé. Opravdu se nemýlil. Hned jsem byl znovu na operačním sále. Opravná operace byla v dané chvíli nezbytná, protože šlo opravdu o minuty. Mým zachráncem nebyl tenkrát nikdo jiný, než skaut, akademik MUDr. Josef Charvát, se kterým můj tatínek skautoval a který byl před válkou starostou našeho Svazu junáků - skautů ČR.

Co dokázala skautská lilie

Protože v únoru 1945 přišel můj bratr Ivan o svůj život, při náletu 14.2. na Prahu, kdy si prý spojenci spletli Prahu s Drážďanami, vzal si můj tatínek z práce dovolenou, aby se o mě mohl trochu starat, když byla taková nejistá doba. Ale já jsem jej viděl vždy jen na chvíli, protože mu to nedalo a jezdil se sanitkáři nemocnice po Praze a rozváželi ve dne i v noci raněné z barikád po nemocnicích.

I když druhá operace se zdařila, přesto se

mé rány špatné hojily. Penicilín ještě totiž nebyl u nás v těchto dnech tolik po ruce, takže nebezpečí následné možné infekce ještě hrozilo. Pomohla ale naděje. Tatínek mi vložil do dlaně svůj slibový skautský odznak, lilii, zapíchnutý na československé trikolóře se slovy: „Válka skončila. Až se uzdravíš, budeme spolu skautovat!“ Byl to zázrak, vše dobře dopadlo a já se uzdravil. S úctou do dnešních dnů vzpomínám na obětavého skauta, který mě zachránil život a jako symbol tohoto života pečlivě opatruji slibový odznak mého tatínka.

Skautem na celý život

Když jsem se uzdravil, obarvila mi maminka košili na skautskou barvu, ušila ze zbytků látky skautský šátek, protože tehdy byl ještě přidělový systém a vše bylo na body a lístky. A tak se ze mě stal skautík - skaut na celý život. Po složení nováčkovské zkoušky jsem skládal svůj skautský slib a vůdce oddílu mi přišpendlil na moji skautskou košili můj slibový odznak, lilii. V těchto dnech to bude právě šedesát let, takže je na co vzpomínat.

Jiří Řeháček - Balů

SKAUTI V ODBOJI 1938 AŽ 1945

Středisko Junáka Vyškov

uspořádalo u příležitosti 60. výročí ukončení II. světové války a k uctění památky skautů padlých v boji proti fašismu. Ve dnech 12. až 24. 4. 2005 pod záštitou senátora ing. Ivo Bárka výstavu

SKAUTI V ODBOJI 1939 – 1945 a

SKAUTSKÝ PAMATNIK IVANČENA

Slova slibu: „Milovati vlast svou, republiku Československou a sloužiti jí v každé době“ naplňovali junáci na Znojemsku již v roce 1938. Jako pomocníci „Stráže

obrany státu“ službou rozvědčků a ochránců hydroelektrárny na Dyji. Po okupaci výše uvedená slova junáckého slibu plnili skauti dvěma způsoby.

Během let 1938 a 1940 přešlo mnoho dospělých skautů Němci střeženou hranici Protektorátu Čechy a Morava, vstoupili do československých zahraničních jednotek a bojovali za svobodu našich zemí v Polsku, v Sovětském svazu, ve Francii i v Anglii. Tam zvláště jako letci, jen z Brna padli čtyři skauti v letecké bitvě o Anglii. a další čtyři v bojích o Slovensko.

Skauti dospívající teprve koncem války našli uplatnění v domácím odboji, zejména v letech 1944 a 1945. Výstava připomněla případy sabotáží na železnici Vyškova, které naštěstí nevedly ke ztrátám na životech žádného z deseti účastníků. Na jiných místech Moravy však byl konec války i koncem života několika skautů. K rozsáhlejší popravám, při nichž byli mezi popravenými i skauti, došlo v Prostějově, Třešti, ve Velkém Meziříčí a Ivančic. Nejznámější se stala poprava 18 slezských odbojářů vedených pěticí skautů. Došlo k ní na starém židovském hřbitově v Polském Těšíně právě v den sv. Jiří 24. dubna 1945. Na tomto místě ostravské gestapo již dříve popravilo jiných 63 osob.

SLUŽBA - SEBEVÝCHOVA - BRATRSTVÍ

Toto heslo roverů a později i oldskautů Pražské Svobodné šestačtyřicítky vzniklo v letech po roce 1949, kdy byl podruhé rozpuštěn Junák. Tehdy našel oddíl útočiště, klubovnu i hospodářskou pomoc v Sokole Nusle.

Oddílu se velice dařilo, měl čtyři družiny v čele se zkušenými rádci, později i družinku vlčat a neustále se rozrůstal kmen roverů. Vedle oddílu stála dívčí družina Čejek ve věku rangers. Oddíl poskytl útočiště řadě skautů z oddílů, které po

rozpuštění nepokračovaly v činnosti, a také podporoval brněnskou Osmičku, s níž se vytvořily velmi blízké vztahy, které trvají dosud. Již v té době jsme začali uvažovat o činnosti po obnovení Junáka. Zabývali jsme se i úpravou stupňů zdatnosti podle našich zkušeností, pro potřebu roverského kmene jsme si vytvořili roverské stupně zdatnosti (byly dva), propracovali soustavu osobních rozhovorů mezi vůdcem oddílu a členy Nesmrtelné trojice s jednotlivými členy oddílu v pěti stupních, odpovídajících věkovému vývoji a individuální potřebě. Mimochodem, velmi se nám osvědčily.

Velkou pozornost jsme věnovali odpovědím na základní otázky lidského bytí. Hovořilo se o nich při besedách roverského kmene i při individuálních rozpravách. Tato témata jsme také vypracovali písemně. Velmi důkladně jsme se zabývali problematikou vzájemných vztahů mezi lidmi, otázkami etickými, dospíváním, vztahem mezi chlapci a děvčaty, i tématy duchovními. Systematicky jsme pečovali o naše rovery a dosáhli toho, že téměř všichni setrvali v oddílovém společenství až do dnešních dní, kdy jsou z nich oldskauti a jejich rodiny žijí spolu s námi se všemi. Vlastně už od roku 1968 realizují to, čemu se dnes říká vícegenerační nebo rodinný skauting. Základy se kladly v době před téměř padesáti léty. K úspěchu našeho snažení přispělo i důsledné naplňování onoho našeho služba – sebevýchova - bratrství v celém našem bytí.

Rád bych se u zmíněného hesla zastavil obšírněji. Služba - sobě navzájem, všem příslušníkům skautského hnutí. Služba všem lidem, kteří naši pomoc potřebují, v našem okolí všem lidem dobré vůle. Kdo je nadán určitými vlastnostmi, kdo je schopen potřebným pomáhat, toho je svatou povinností tuto pomoc poskytovat, to je

sloužit v nejlepším smyslu toho slova ze všech svých sil, a to do svých dní posledních. V naplnění této služby je i naplnění podstatné části smyslu lidského bytí. Je to i realizace třetího bodu našeho slibu.

Sebevýchova, abychom mohli úspěšně službu poskytovat a neustále ji prohlubovat, musíme mít z čeho rozdávat. Znamená to po celý život rozvíjet sebevýchovu, sebezvědomí. Čerpat ze všech dosažitelných zdrojů lidského vědění, obohacovat své nitro prožitky kulturními, žít co nejvíce v přírodě a pro přírodu, neboť život v ni přibližuje člověka až k metám nejvyšším. Je třeba se snažit o co nejhlubší vzdělávání duchovní, studiem i meditacemi a také stykem s osobnostmi, které v tomto směru mohou naše bytí výrazně obohatit. Věřící mají obrovitý zdroj ve své víře, ve všem, co křesťanství lidstvu přineslo za dva tisíce let své existence.

Bratrství, bez něho si svůj život vůbec nedovedeme představit. Přinášet našemu životu hluboké prožitky trvalého vnitřního štěstí a blaženosti. Poskytuje pocit jistoty, že nejsme odkázáni jen sami na sebe, že jsme obklopeni množstvím lidí shodné nebo blízké životní orientace, jistotou, že nikdy nikde nezůstaneme sami bez pomoci, že se máme na koho spolehnout. Bratrství se opírá o vzájemnou a trvalou službu a je tím pevnější, čím je naše vlastní sebevýchova hlubší, čím je naše služba oddanější. Bratrství je ryzím projevem křesťanské lásky.

Více než půlstoletí plného a úspěšného soužití naplňovaného naším služba, sebevýchova, bratrství i jeho osvědčení v osobním životě členů a opravňuje k přesvědčení, že plně vystihuje způsob života i skautskou celoživotní orientaci, a má proto v našich řadách obecnou platnost.

Mir Pergler -Dany

VYZNÁNÍ, proč mám rád řeku

Řeku mám rád proto, že se podobá našemu životu. Dětství, pramének klopýtá přes kaménky. Také my, když se narodíme, klopýtáme přes každou sebemenší překážku. Čas praménku je velmi krátký. Rovněž čas našeho dětství je velmi krátký. Jen se bystřina trochu proskočila již ji přinutily k práci. Tu ji postavili do cesty jez, aby pootočila kolem mlýna, tu aby roztočila turbínu a vyrobila elektřinu. Také na nás se nakládá v tento čas stále více práce. U vody se tomu říká řeka a u lidí se tomuto času říká dospívání. Také řeka se dokáže v tento čas několikrát vzbouřit a opustit břehy, které je svazují k poslušnosti. I zde je to podobné. Zabouří, něco pokazí a nakonec se v klidu vrátí zas do svého otrockého koryta. Také tento čas není nijak dlouhý. A již je tu další údobí, kdy řeka se spojí s řekou jinou a také i zde je podobnost náhodná. Obě řeky najednou nesou společné jméno, ale jedna ovládá druhou, ale nemusí to být ta, která přinesla společné jméno. Když se postavíte na soutok, koukáte na něj poněkud seshora, vidíme najednou, že z jedné strany přitéká voda čirá a z té opačné voda kalná a vznikne z toho nová řeka, která není ani čirá ani kalná. Také s lidským životem i toto má cosi společného. Také teď, po spojení, musí společně pracovat. I řeka má své rozvody, ale tam to je poněkud snadnější a vždy to pro řeku dopadne dobře. Ke krátkému rozvodu dojde, když řeka narazí na tvrdou překážku. U řeky to bývá ostrov. Po několika desítkách metrů, někdy i desítkách kilometrech- se opět spojí. Což v lidském životě je spíše vzácností. Také zde se ještě najde úsek, kde je možné se proskočit, ale to jsou již poslední radosti a nejsou tak bujaré jako na začátku. U řeky se tomu říká, že má proudy. U lidí se říká, že chytil druhou mízu. Poté nastává čas uklidnění. A stejně

jako řece, nakládají stále více také Tobě. Ta musí táhnout jednu loď i s několika vlečnými čluny. I zde je podobnost čistě náhodná. Na konci této cesty pro řeku nastává čas klidu-moře. Také pro lidi nastává čas uklidnění a očekává nás moře zapomnění. Takovýchto příměrů je mnohem více. A potom nemějte řeku rád, když se nám tolik podobá. Nebo snad ne?

Oldřich Majer - Bizon

BURKA, TRAMP a OLDSKAUT

akademický malíř dobrodružství

Plným jménem Zdeněk, Michaël, František Burián (na křestním listě je opravdu napsán s dlouhým „á“, ale psal se s krátkým „a“).

Malíř a ilustrátor Zdeněk Burian se narodil 11. února 1905 v Kopřivnici na severní Moravě v rodině známého místního stavitele. Už jako malý rád kreslil a maloval, často podle cestopisů a starých rytin, překresloval fotografie i jiné obrazové předlohy. Prokazatelný výtvarný talent ho dovedl už ve čtrnácti letech na Akademii výtvarných umění v Praze, kde přešel na doporučení Maxe Švabinského rovnou do druhého ročníku. Nepobyl tu však dlouho, se školou se záhy musel rozloučit, zejména z existenčních důvodů, a začal se živit jako ilustrátor. Tehdy mu bylo pouhých šestnáct. Ilustrování ho pak provázelo víc než šedesát let, prakticky až do smrti. Zemřel 1.7.1981 v Praze, zrovna v den, kdy mu ve výstavní síni nakladatelství Albatros zahajovali výstavu. Burianovo celoživotní dílo je fascinující už jen svým rozsahem, zahrnuje na 14 000 položek, z toho téměř 10 000 ilustrací. Mistrem byl Burian zejména na poli dobrodružné literatury, vedle knižních obálek a ilustrací vytvořil množství obrazových doprovodů i k časopiseckým příběhům. Ilustrátor, milovaný čtenáři několika generací, vesměs však nenacházel

přízeň u oficiální socialistické kritiky, které vadilo už jen to, že se orientoval převážně na západní literaturu.

Burianovy první paleontologické obrazové rekonstrukce následovaly po jeho setkání s docentem UK, paleontologem Josefem Augustou (v roce 1935). Malíř se pak začal dlouhodobě zabývat rekonstrukcemi podob fosilních zvířat, rostlin a pravěkého člověka. Výsledky této jeho tvorby se postupně objevovaly v publikacích o pravěku nejen doma, nýbrž i v zahraničí. Jeho obrazy se tak dostaly do řady světových muzeí a galerií. Práce na paleontologických úkolech, rozšířená o antropologickou polohu pak pokračovala pod vedením dalších a dalších odborníků.

Méně už je známá Burianova volná malba, portréty významných osobností i osob jemu nejbližších, krajiny a zátiší. Malíř geniální vizuální paměti a nevšední představivosti, který virtuózně zvládal nejrůznější malířské techniky, velice těžce nesl, že se jeho tvorba většinou trvale setkávala s nezájmem zdejší výtvarné uměnovědy. Pokud byl vůbec zmiňován, zaznívala na jeho adresu spíš slova kritická a znevažující. Až do 90. let 20. století u nás nevyšla jediná publikace vážně se Burianovým dílem zabývající.

Současná retrospektivní výstava ke stu letům, uplynulým od Burianova narození, chce osobnost tohoto jedinečného umělce, milovníka přírody se srdcem romantika nejen připomenout a vžitý pohled na ni dále rozšířit, nýbrž ho pro dnešní mladší generace i znovuobjevit a v neposlední řadě upozornit na kvality, které byly po léta Zdeňku Burianovi neprávem upírány. Jen tak lze výhledově nalézt cestu k odpovídajícímu vřazení Buriana do dobových výtvarných souvislostí.

(Podle prospektu výstavy)

Pro oldskauty je zajímavé to, že byl členem 1. klubu OS Přátelé Vatry a navštěvoval jeho osadu Hiawata a Vatra, které si klub postavil. V klubovně srubu Varta na Libeňském ostrově visely dva Burkovy obrazy „Proudy“ a „Hiawata“.

WEBOVÉ STRÁNKY

kmene dospělých

Asi jste již slyšeli, že kmen dospělých chystá zřídit na internetu své stránky, pokud se umíte v tomto mediu toulat, tak jste na jejich „základy“ již narazili. Doufáme, že přijmete tuto formu stejně dobře, jako přijímáte ostatní skautský tisk. Pokud sami nemáte možnost, požádejte svá vnoučata, určitě vám pomohou.

Zakladatelem stránek je náčelnictvo kmene dospělých, které vymezilo a dohlíží na dodržování stanovených pravidel (manuálu). Má právo podle potřeby tato pravidla doplňovat a měnit. Systémovým i operativním řízením může pověřit některého zpravodaje (nebo je odvolat), případně zřídit „redakční radu“. Jako vzor sloužily systémy užívané Junákem.

Provozování webových stránek si vyžaduje vytvoření základních pravidel a stanovení příslušných kompetencí jednotlivým účastníkům.

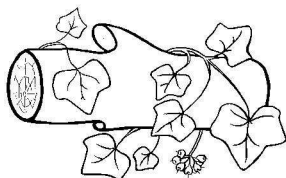
Název souboru: „Kmenové stránky“

Systémové definice některých základních pojmů

Webové stránky, digitální forma zajišťující informace kmene dospělých.

Webové stránky, soubor zpráv, článků, dokumentů a grafických příspěvků (s předem dohodnutou skladbou a obsahem rubrik) zajišťující pestré informace o organizaci a činnosti kmene dospělých jak členům kmene, tak veřejnosti.

Logo, krátký kmen (poleno) obrostlé břechtanem.

Tematická stránka, zpravodajská „rubrika“, část souboru s vymezeným obsahem spravovaná svým správcem, zpravidla členem náčelnictva, či zpravodajem.

Kompetence účastníků a Pravidla pro tvorbu a provozování

Správce systému, jeho povinností bylo založení stránek, jejich současná technická obsluha, spoluvytvoření a doplňování manuálu pro provozování stránek. Při zakládání stránek vytvoří základní osnovu a „zavěsí“ příspěvky určené k publikování jednotlivými zpravodaji, redakční radou nebo náčelnictvem. Naučí zpravodaje obsluhu stránek.

Správce zpravodajské rubriky, zpravidla zpravodaj, zajišťuje provoz jedné tematické stránky, odpovídá za obsah, formu, kvalitu, a aktualizování náplně stránky. Vykonává nad stránkou odborný a formální dohled. Např. rozhoduje, který z nabízených příspěvků má být na stránky zařazen, jak dlouho má být příspěvek vystaven.

Redakční rada, sbor (tří nebo pěti) zpravodajů pověřených řízením správy W stránek.

Příspěvatelé, dopisovatelé, účastníci tvorby stránek, kteří po dohodě nebo z vlastní iniciativy připravují písemné nebo

grafické příspěvky. (aktuální příspěvky, skautská paměť ad.).

Rubrika interakčních příspěvků, jedna ze stránek bude k dispozici pro „konference“, diskuse, rozpravy, náměty. Všechny příspěvky (adresované i neadresné) zaslané na tuto stránku obdrží na každém zasedání náčelnictvo kmene dospělých. S jejich obsahem se seznámí a rozhodne o dalším postupu. Může postoupit správci tematické stránky (zpravodajské rubriky) k vyřešení či odpovědi, případně k jeho zveřejnění.

Časový režim, pro jednotlivé zpravodajské rubriky nebo příspěvky jsou stanovena pravidla určující délku vyvěšení, termín aktualizace, dobu přemístění do archivu apod.

Pokud se chcete zeptat na nějaké podrobnosti, stačí obrátit se na Kmenové noviny. Jednu prozradím již nyní, Kmenové noviny budou součástí těchto stránek, předpokládám, že zde bude možno zavěšovat i příspěvky, které neměly doposud šanci, protože se jednoduše již na omezený počet stran nevešly.

Gog

KVÍZY A O KVÍZECH,

pobavení, boj s pamětí i poučení

Pravděpodobně jste neodolali a zkusili si, jen tak ze zvědavosti, vyluštit některý z kvízů zveřejněných ve Kmenových novinách. Pokud jste byli úspěšní, nebo vaše zvědavost je nezkratná, určitě jste své znalosti vyzkoušeli již vícekrát. Pokud tomu nakonec začnete holdovat v klubu společně, může se vám stát, že si řeknete, přece nebudeme pouze čekat, a napadne vás vytvořit kvíz právě na témata, která vás nejvíce zajímají.

Vznik a tradice. Původně jsme nosili na schůzky klubu spíše nahodile různé testy a kvízy z různých časopisů a novin. Brali jsme to jako jeden ze způsobů pobavení a poučení. Postupně jsme chtěli ovlivňovat jejich obsah, bylo přeci dobré mít k dispozici kvíz právě vhodný pro nějakou příležitost, výročí apod.

Obliba kvízů, není to správné slovo. Kdykoliv přinesete nějaký nový neotřelý námět, rozdělí se potencionální řešitelé na skupiny. Na ty, u kterých převažuje zvědavost nad obavou neúspěšnosti, a na ty právě opačné. Pokud je již tradicí kvízy pravidelně zařazovat, pak nemáte problém, prostě jej zařadíte. A ještě jeden důvod, proč se kvízům také věnovat, pomáhají nám v zápase s naší slábnoucí pamětí.

Hodnocení nebo jen oznámení výsledků. Často nechota připojit se k společnému řešení kvízu je obava z malé úspěšnosti. Tomu lze předejít tím, že každý řeší na svém formuláři a správné odpovědi zadávajícímu pouze oznámí. Velmi často samo od sebe dojde ke spontánnímu oznámení dosažených výsledků samotnými účastníky, zpravidla když zjistí, že byli výborní.

Nápady a kde je brát? Je to na první pohled snadné, najdeme mnoho zdrojů více méně náhodných. Dobrým zdrojem jsou časopisy, problém, to máme všechny kupovat? nebo se spokojit s těmi, které odebíráme. Čas od času narazíme na knížky plných různých hříček a hádanek, není jich mnoho a opět jde o nahodilé zdroje. Pokud budeme tyto náměty ukládat do jakéhosi zásobníku, budou nám sloužit velmi dobře. Přidáme-li ještě jeden zdroj naučně odbornou literaturu a slovníky, vybudujeme si tak dostatečnou základnu pro neomezenou tvorbu. Naskytne se ještě jedna příležitost, po dobudování webových

stránek kmene dospělých bude je možné využít pro vzájemnou výměnu kvízů.

Náročnost a obtížnost jednotlivých kvízů. Není nutné abychom si dokazovali své vysoké znalosti, jde o to, abychom zjistili své znalosti a přijatelnou formou si je doplnili. Dávejme přednost pestrosti a zábavnosti před enormní náročností.

Babylon námětů. Jak se v tom množství zajímavostí vyznat, orientovat. Pro výběr otázek a odpovědí z různých zdrojů si musíme vytvořit svůj systém. Je jedno, zda to jsou výpisky na štítcích nebo v počítači. Bezpochyby se po dosažení určité zásoby vybraných dat musíme rozhodnout pro nějaké třídění. Z počátku postačí nějaké jednoduché věcné členění, např. podle oborů, postupně s přibýváním dat členíme podrobněji. Není dobré si předem vytvářet námětovou škálu, pokud se nechceme zaměřit na kvízy se zcela specifickým obsahem.

Závěr. Pokud se „trefíte“ do správného tématu, zjistíte zajímavou reakci, námět nebude ihned opuštěn, začne se tématu mluvit, zpochybňovat některé údaje, dohadovat, doplňovat o další znalosti nebo dokonce navrhnout další otázky, prostě jste vzbudili zájem o zdánlivě nezajímavé, či neobjevené téma.

RŮZNÉ

SESTRA AKÉLA

Vera Charlesworth Barclay 1893 - 1989

V knize 250 miliónů skautů se bývalý generální tajemník WOSM bratr László Nagy o sestře Veře stručně zmiňuje jako o první činovnici, které měla v britském svazu skautů na starosti vlčata. Píše i o tom, že zemřela v roce 1920. Možná je to chybou v překladu, možná udělal chybu sám bratr Nagy, ale tato obdivuhodná sestra zemřela až mnohem, mnohem později v požehnaném věku 95let.

Tajemnicí odboru vlčat

Vera byla dcerou anglikánského vikáře. Její matka, Florence Barclay, byla známou spisovatelkou. Skautkou se Vera stala ve svých devatenácti letech. O dva roky později, v roce 1914, vypukla světová válka. Většina vůdců byla povolána do vojenské služby a aby se jejich oddíly nerozpadly, vložil B. P. do organizačního řádu článek 212, podle kterého ženy mohly být za výjimečných okolností vůdkyněmi chlapeckých oddílů. Právě v tomto roce se Vera stává historicky první „akélou“ vlčácké smečky. Po dalších dvou letech vstupuje do Hlavního stanu britského svazu skautů jako národní tajemnice pro vlčata. Vera prokazatelně ovlivnila tehdejší revizi programu vlčat, její vliv však měl větší dosah. Pokud odhlédneme od B. P.: jeho sestry Agnes a manželky Olave, které byly činovnicemi samostatné dívčí organizace, byla tehdy Vera nejdůležitější ženou mezi skauty. Pomáhala změnit dobový pohled na ženy, které se zejména za válečných let ukázaly být stejně dobrými vůdkyněmi a administrativními činovnicemi jako muži. V neposlední řadě, a to je z hlediska dalšího vývoje skautského hnutí asi nejdůležitější, také napomohla tomu, aby rozvíjející se skautské hnutí začala podporovat také římskokatolická církev.

Z Netley do Londýna

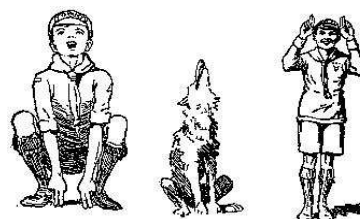
V roce 1916 Vera pracovala jako zdravotní sestra Červeného kříže ve vojenské nemocnici v Netley nedaleko Portsmouthu. Zlobilo ji koleno, které si poranila při lyžování, a proto uvažovala o změně zaměstnání. Na takové věci, jako vedení dětí nebo úřednická práce, či život v Londýně, ani nepomyslela. 16. června přišlo, pro Veru to však byl patrně jeden z nejdůležitějších dnů jejího života. Spolu s dalšími dvěma sty vedoucími se účastnila semináře v londýnské Caxton Hall, na kterém B. P. představil novou koncepci

výchovy vlčat. Byl to pro ni veliký zážitek. B. P. dal programu vlčat zcela novou podobu. Úplně změnil jeho strukturu, aby odpovídala Knihám džunglí jeho přítele Rudyarda Kiplinga. Chyběla však příručka. Vera do Caxton Hall přijela jako nadšená vůdkyně, která se sem dostala jen kvůli válečnému nedostatku vůdců. Netušila, že právě jí si náčelník skautů vybere, aby mu pomáhala se zaváděním nového programu pro vlčata a se spisováním Vlčácké příručky.

Velké vytí

Vera rychle propadla kouzlu londýnských vlčat, říkala jim londýňánci. Obzvláště se jí dařila práce s dětmi z nejchudších rodin. Jejím úkolem bylo sestavovat novou příručku, vymýšlet podmínky stezky i odborky a vše zároveň vyzkoušet v praxi. Bratr náčelník jí, jak bylo jeho zvykem, nechával každé ráno na psacím stole nové rady a nápady ke vznikající příručce. Psal je na drobné útržky tzv. holicího papíru (tenký papír, kterým si pánové stavěli krvácení, když se pořezali při holení). Nejlepší nápady ho zjevně napadaly ráno při mytí v koupelně, a tak je zapisoval na to, co měl právě po ruce.

Během posledního roku její služby v mezinárodním hlavním stanu jí B. P. požádal, aby pro první Světové jamboree (konalo se v roce 1920 v londýnské Olympii) zajistila 1000 vlčat, která by společně předvedla Velké vytí. Na chvíli se tehdy zamyslela nad praktickými dopady takového vystoupení a navrhla snížit počet o polovinu. Potom objížďela vybrané smečky a Velké vytí s nimi nacvičovala

Stříbrným vlkem

Již před rokem 1916 Vera konvertovala k římskému katolictví. Uvědomovala si jistou nevraživost katolíků ke skautskému hnutí, které vzniklo v anglikánském prostředí. Její knihy „Dobrý skauting: zprávy z katolické farnosti“ (1927) a „Skautská cesta“ (1929), které napsala pro čtenáře z katolického prostředí, získaly podporu britské římskokatolické hierarchie, jmenovitě kardinála Bourneho, arcibiskupa westminsterského. To vedlo k nárůstu počtu katolických oddílů.

Vera si uvědomovala jedinečnost svého postavení osamocené ženy ve světě mužů, kteří v ní viděli povětšinou nepříjemného vetřelce a snažila se ulehčit cestu svým možným nástupkyním.

Za práci pro skautské hnutí vyznamenal B. P. na jamboree v roce 1920 Veru Řádem stříbrného vlka. Bylo to v době, kdy se Vera se skautingem loučila, připravovala se totiž na vstup do řádu Milosrdných sester sv. Vincence z Pauly. Řádovou sestrou se však zřejmě nestala, protože od roku 1923 publikovala několik článků a knih se skautskou tematikou. Žila potom na různých místech ve Francii, Švýcarsku a v Birminghamu v Anglii. zemřela v září 1989.

Podle C. R. Wolkerá

(<http://www.scouting.milestones.btinternet.co.uk/biogs.htm#barclay>)

*vybral a přeložil Marek
(ze Skautingu č. 6/2005)*

CHACHAJOVNA

klub kmene dospělých

při středisku Uragan na Zbraslavi pořádá ve své klubovně pravidelné akce s mladým programem. Posuďte sami:

6.5. Čajovna - tradiční posezení

Začátky pro všechny akce v klubovně začínají v 19:00, pokud není uvedeno jinak.

13.5. Čajovna - turbánkové šílenství

Kdo bude mít zájem si uplést vícedílný (4,5,6,7) turbánek funkční „ala Silva“, necht' se mi ozve. (i nehlášení zájemci jsou vítáni), všichni si donesou vlastní materiál: šňůrky na píš'alku, kůže, či jiný materiál na uvázání turbánku, provázek, špendlíky a šikovné ruce.

13.5 Noční pochod do Lhoty a zpět.

Dovolujeme si Vás pozvat na čtvrtý ročník pochodu konaného z pátku 13.5. na sobotu 14.5. nesoucího název: Silvestrovsko – Šmejkalův noční pochod do Lhoty a zpět. S sebou: pevné boty, baterku, bytelnou hůl, nějakou tu svačinu, pláštěnku (či deštník), a dobrou náladu. Sraz v 23:30 v Chachajovně nebo v 24:00 na Zbraslavském náměstí na parkovišti Předpokládaný návrat kolem páté ráno. Případné bližší informace podá Silva.

20. 5. M-session Gregorian

Znamé písničky jak je neznáte, uvádí Zubr.

27. 5. a 24. 6. Čajovnické KyPění

(Kytarové Pění nejen s kytarou). Pro všechny kdo si chtějí zahrát a zazpívat, či jen si poslechnout při šálku čaje něco živé hudby. Všechny nástroje jsou vítány

3. 6. Bubnování Přijďte si zabubnovat s Budíkem

10. 6. Skautské vzdělávání I

Pojďte si poslechnout něco o čekatelkách ze stránek tajného Silvestrova deníčku Určeno pro všechny vzdělané i nevzdělané (možná bude i něco navíc). Uvádí Silva.

17. 6. Filmový kulturní večer

Seznámení se severskou kulturou uvádí Marcel.

Případné bližší informace vám poskytne (Silvestr Silva) Email:

tarest@seznam.cz

Pokud byste náhodou hledali lokaci naší klubovny, tak ji najdete na

<http://www.uragan-zbraslav.cz/>
v kontaktech, případně se můžete pokusit zavolat na Silvův telefon 736 409 978 a doufat, že jej bude mít zapnutý.

Pokud máte nějaké návrhy na program, napište mi či mailujte.

Váš Silva

Pár slov o Chachajovně

Program tohoto zajímavého zařízení stojí za pozornost. Nebylo jednoduché vybrat to nejzajímavější (z mnohostránkové disertace o této činnosti). Skutečnosti svědčí o tom, že neumíme hledat, stále toužíme poznávat dobré „juniorské“ programy a jeden téměř excelentní, v našem okolí existuje. Pokud se chcete dovědět, jak Chachajovna funguje, kdo a jak ji zajišťuje, věnujte svou pozornost ještě následujícím řádkům:

- Chachajovna je druhým OS klubem registrovaným na našem středisku. Její práce na středisku se vyznačuje jistou diferencí oproti práci našeho prvního OS klubu.

- Za těch několik let jejího fungování, si vybudovala velmi specifické postavení na středisku. Je sice OS klubem, ale nikoli zcela ryzím, jak by se mohlo na první pohled zdát. Svým způsobem zde dochází k splývání programové nabídky roverů a OS. Chachajovna je nadstavbou klasických aktivit skautských oddílů,

- Neformální zahájení činnosti této složky by se dalo datovat cca od roku 1997, kde se náplní věnovali povětšinou mladí roveři a někteří oldskauti. V polovině roku 1998 byla přidělena na činnost samostatná místnost, která byla upravena jako skautská čajovna. Přístup do těchto prostor a občasný program. Byl přístupný i neskautům, a to jejich přátelům a známým.

- Kdo chce, přijde kdy chce a též tak odejde. Stávající programová náplň je tvořena rovery, oldskauty a lidmi z neskautského prostředí. Scházíme se pravidelně každý pátek.

- Mezi první dvě počítáme různé poslechové hudební večery, promítání filmů, diskusní večery o různých tématech, historie, ekologie, společenské problémy, zážitky ze zahraničních cest. Třetí akcí v měsíci se stalo již tradiční KyPění, návštěvníci si přinesou hudební nástroje a večer věnujeme hře a živému zpěvu. Poslední, čtvrtý týden, většinou necháváme bez řízeného programu, postaru „čajovna“, i když jí již dva roky nejsme. Nicméně máme stále dosti čajovnických prvků. Snažíme se také rozšiřovat obzory a pořádat společné výpravy členů OS klubu.

- Navštěvují nás většinou střediskoví roveři, starší skauti a skautky, dále lidé, kteří nejsou členy skautského hnutí, a to sice povětšinou přátelé členů střediska. Věk pravidelných návštěvníků se pohybuje v rozmezí 14 – 27 let. Klubovna je využívána i z řad jiných oddílů, např. našimi nově vzniklými rovery nebo skauty a skautkami na víkendové akce, neboť disponujeme i drobnou elektronikou, televizí s videorekordérem, hi-fi věží.

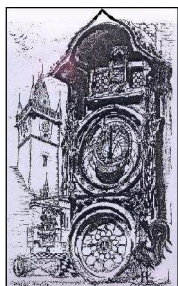
- Klubovna prošla v roce 2003 rekonstrukcí. Byla zachována její „čajovnová atmosféra“. Stále si zde na požádání můžete uvařit sypaný čaj

z pestrého výběru. Nicméně není to stěžejní náplní našich schůzek.

- Na základě časových možností našich příznivců byl dohodnut i prázdninový provoz Chachajovny. Tuto dobu nazývám letním provozem.
- Myslím, že tento přístup může skautingu být ku prospěchu i pro jeho prezentaci na veřejnosti.
- Skauting by se dal přirovnat ke svazku klíčů. Pokud použijeme klíč do správného zámku, můžeme najít nový obzor, nové zkušenosti, nové zážitky, nové přátele. Já vidím postavení Chachajovny jako dalšího klíče na tomto svazku.

ÚVODNÍ SLOVO

ke vernisáži Makamzy 4.5.05

jsem přijal.

Vážení přátelé, sestry a bratři. Byl jsem požádán, abych pronesl úvodní slovo. Trochu jsem váhal, nikdy jsem výstavu neuváděl, ale protože jsem jako kluk významně koketoval s kresbou, nabídku jsem přijal.

Je velmi příjemné, když se umíme v denním shonu mezi nákupy, pochůzkami, či všedními povinnostmi zastavit a podívat se na něco pozoruhodného, pěkného, zajímavého. Někdy to je pohled na bravurní lety racků na nábřeží Vltavy, jindy pohled do výše na krásu Svatovítské katedrály, nebo na plynoucí vodu pod Karlovým mostem. Nemusí to však být jen nevšední pohledy, zaujmout nás mohou hrající si děti na hřišti nebo obnovující se hejna vrabců na sídlišti. Naše zastavení mohou vyvolat i jiné pocity, např. můj první pohled na Tančící dům. Neumím definovat, bylo to zděšení, šok nebo údiv. Dnes se na linie domu dívám rád.

Takovéto zážitky nás obohacují. Mnozí z nás je dokáží uchovat foťákem či kamerou, a pak se k nim vracet a těšit se z nich. Jen někteří však umějí ještě o něco více. Neschovávat si objevené krásy jen pro sebe, ale myslet i na druhé. Netvořit je jen pro své potěšení, ale také pro radost nás ostatních. Právě mezi takové patří autorka vystavených výtvorů, sestra Helena Jechová, mezi skauty řečená Makamza.

Často nás zajímá, zda to, co nás pohání, už v nás bylo, nebo to nějak přišlo. Makamza mi řekla, že si nepamatuje, že by ve svém útlém věku překypovala zájmem o umění. Kamzík naopak, jako hrdý otec tvrdí, že ráda přes rameno pozorovala svého brášku, jak kreslí. Jedno však je jisté, Makamza se vydala cestou, která ji na dráhu kumštu přivedla. Základ dostala ve dvouletém Školském ústavu umělecké výroby s dlouhou tradicí (založeném císařovnou Marií Terezií). Další čtyři léta strávila na Umělecko řemeslné škole v Praze, na které ještě po tři léta (po ukončení studií) pracovala jako asistentka. Právě tam se naučila několika zdánlivě odlišným uměleckým způsobům a technikám, kterých k vyjádření svých nápadů užívá. Některé z nich zde můžeme obdivovat. Jsou to především:

- **Ruční, autorsky tkaná tapiserie** je vrcholná technika ručního tkaní od pradávna spojená s šikovností ženských rukou.

- **Kombinovaná malba na papíře** umožňuje autorce zachytit spíše ducha ztvárněného námětu, než věcné, reálné nakreslení předmětu.

Chtěl bych zmínit ještě dvě techniky, které zde sice nejsou vystaveny, ale Makamza se jim také věnuje.

- **Paličkovaná - ručně šitá krajka.** Původ krajky není přesně znám, již v 16. stol. ji znali v Itálii. Krajka není součástí této

výstavy pro svou subtilnost a intimní charakter se nehodí k vystavování ve velkých prostorách. (k vidění jsou v ateliéru autorky, na její webové stránce (www.ak47.cz/helena) nebo na CD.

▫ **Perokresba** představuje obor, který pomáhá zachytit krásy zajímavých míst (po skautsku) cenných výtvarů lidských. Tyto kresby formou koláží jsou použity např. na titulních stánkách Kmenových novin, čtvrtletníku kmene dospělých a Totemu, čtvrtletníku 1. klubu OS Přátelé Vavry.

Každá z užitých technik dokazuje dobře zvládnutou technologii. O tom svědčí fakt, že tři tapiserie jsou v Holandsku, dvě v Německu a jedna dokonce za velkou louží ve Washingtonu. Všechna autorčina díla vedle řemeslné dovednosti prokazují její nápaditost, fantazii, vkus, umění pozorovat i umělecký cit. Bez takových vlastností by nebylo možné nabídnout tolik krásy v tak široké paletě námětů.

Přišli jste se ale dívat a ne poslouchat, proto vám přeji hluboký zážitek !

VZPOMÍNALI 60 VÝROČÍ

ukončení 2. světové války

209. klub OS „Stráž“ a středisko Říp Roudnice n. L. uspořádaly pod záštitou starosty-města v sále Městské knihovny slavnostní odpoledne k šedesátému výročí ukončení II. světové války a uctění památky jejich obětí

V sobotu 7.5. byla městem Nový Bor a Severočeskou družinou Svojsíkova oddílu Junáka v rámci oslav 60. výročí osvobození ČSR a konce války odhalena

PAMĚTNÍ DESKA

skautům a skautkám Severních Čech, kteří padli v letech 1938-1940, věrní skautskému slibu, za svobodu naší republiky na náměstí v Novém Boru.

Nezapomeneme! 22. února 05 opustil navždy skautskou stezku bratr Josef Jílek-Šárli z Mnichova Hradiště, člen ORJ v Ml. Boleslavi. Rodák z jižních Čech (18.4.1925) skautovat začal v roce 1936, v I. oddílu v Sušici. Hned po skončení války se stal vedoucím oddílu. Obnova Junáka 1968 jej zastihla v Mnichově Hradišti, kde pracoval jako výchovný zpravodaj a člen ORJ Ml. Boleslav. Neopustil děti ani po zákazu Junáka a pracoval v TOM; jeho oddíl byl však rozpuštěn na příkaz SSM. Po roce 1989 pomáhá při obnově v Mnichově Hradišti. 1992 absolvoval Lesní školu pro seniory, 1993 se stává členem Svojsíkova oddílu. Byl nositelem několika skautských vyznamenání počínaje Junáckým křížem 1946. Br. Jílek byl člověk ryzího charakteru, dobrý kamarád a skautoval až do konce života, kdy jeho život ukončila zákeřná choroba, se kterou dokázal dlouho statečně bojovat. My, kteří jsme s ním mnoho let spolupracovali, na něj nikdy nezapomeneme:

F.Ulč - Bobr

151. klub OS a ORJ v České Lípě se zármutkem oznamuje, že 1.2.05 ve věku nedožitých 76 roků ukončil svou životní stezku br. Šašek-Bobr, člen SO, vůdce klubu OS, čestný vůdce střediska. Významným podílem se účastnil každé obnovy Junáka. Patří mu věčná vzpomínka.

Ve čtvrtek 12. května jsme se naposledy rozloučili s píseckým oldskautem bratrem Jiřím Zemkem, který zemřel dne 7. května. Poznali jsme ho již před několika lety jako oddaného vyznavače skautingu, který se zúčastňoval našich setkání se členy klubů OS a jezdil mezi nás rád. Čest jeho památce.

1. klub oldskautů Strakonice.

REMINISCENCE

Skauti z Hor Kutných pořádali 7. května 14. Reminiscence v klubovně oldskautů v Uhelné ulici 588. Doufáme, že se nám pochlubí s průběhem tohoto úspěšného a oblíbeného setkání.

SKAUTSKÉ ULICE V PLZNI

Navazuji na příspěvek Toma - Seta „Skautské ulice v Praze“ (KN 03-2). U příležitosti 4. Jamboree "Bez hranic", konaného 28.4. - 1.5. 05 v Plzni bylo slavnostně pojmenováno

6 nových ulic: Skautská, Foglarova, Metelkova, Dušínova, Tleskačova a Hojerova na sídlišti Plzeň - Vinice v lokalitě Jižní svahy.

Vážíme si návrhu br. Vokouna (ing. Náhlík - náměstek primátora Plzně) z OS klubu br. Hadžiho v Plzni i souhlasu zastupitelstva města i obvodu Plzeň 1 s realizací těchto názvů ulic pro novou bytovou zástavbu. Na další časy budou připomínat naše hnutí a skutečné i symbolické hrdiny, kteří skautskou myšlenku již dlouhá léta povznášejí.

Antonín Skřivan - Monti

Náčelnická pošta

▪ Na zasedání v Krakově pochválili naše Kmenové noviny a vyslovili přání, abychom jim posílali 15 výtisků, které by pak rozesílali do všech středoevropských gild. Bude to v našich možnostech? Zbylo něco z minulých čísel?

▪ V časopise ZENTRALEUROPA@ktuell nám otiskli články z Tábora a Klatov, které

jsi mně poslal, a článek Jany Skácelové o Skautské kapele z Hradce Králové. Další uzávěrka je 15. července, tak až budeme mít něco zajímavého, můžeme to tam zase poslat.

Tarzan

▪ Byli jsme požádáni ses. Páleníkovou, abychom změnili zkratku názvu školy, VLŠ užívají již mnoho let pro své školy vodáci. Samozřejmě něco vymyslíme.

▪ UNOS na svém mimořádném zasedání před kmenovou poradou doporučilo **letošní školu odvolat a pro vážné zájemce uspořádat ještě letos speciální „lesní postgraduální kurs“** (v souladu s „Řádem pro výchovu činovníků“) se zaměřením na moderní digitální technologii. Získaný čas využít k přípravě školy 2006. Přijato 6:0:0

▪ Senior sboru svolal zasedání Sboru nositelů Zlaté syringy. Udělenou Zlatou syringu in memoriam br. Pavlu Petru převzala jeho manželka Václava Petru – Vendy. Druhou Zlatou syringu předal senior v doprovodu br. J. Chládky br. E. Štáflovi – Kaajovi v H. Brodě.

▪ Webové stránky kmene dospělých jsou postupně naplňovány. Po vydání červnového čísla Kmenových novin OS budou zavěšeny. Březnové číslo bude umístěno do archivní části webových stránek. Novinkou je, že příspěvky, které dojdou po uzávěrce nebo se již do čísla nevejdou, budou také na webové stránky zavěšeny.

▪ Bratr Lešanovský – Kay se omluvil na kmenovou poradou a poslal do „kouta aktivity kmene“ osobní příspěvek přehled o svých aktivitách. Bud „vyvěšen“ na webových stránkách kmene dospělých.

▪ Probíhá příprava Ročenky kmene OS 2005, pokud máte zajímavé příspěvky o začátcích vašich klubů nebo dalších zajímavostí týkajících se kmene dospělých,

zašlete je nejlépe během prázdnin na E-mail

zacekgog@volny.cz

nebo na adresu v tiráži Kmenových novin.

OPRAVY

▪ V prosincovém čísle KN jsme v Náč poště oznámili, že středisko Fryšták bylo zrušeno; jejich početný klub (28 členů) odešel do Skautingu ABS; jak oznámil br. Stöhr, krajský zpravodaj Zlínského kraje. Připadám si trochu jako v „radiu Jerevan“ Tajemník PRJ mi oznámil, že nebylo zrušeno, ale přešlo do jiné skautské organizace „Svazu skautů a skautek ČR“.

▪ Postačí jen zavadit o téma, které není historicky zcela doloženo a otevře se zájem o nalezení „pravdy“ nebo alespoň doplnění dat. To se stalo s článkem o vzniku naší

vlajky (Kn 50-1). Určitě se k tomu tématu ještě vrátím. Nyní něco důležitého, uvedený navrhovatel se jmenoval Jar. Jareš a ne Jaroš, jak je nesprávně uvedeno. Upozornili na to kutnohorští oldskauti, tento akademický malíř je jejich rodák.

CO SE JIŽ NEVEŠLO

Příspěvky zaslané do Kmenových novin, které nebylo možné pro omezený rozsah zařadit nebo přišly po závěrce (po 15. květnu), najdete na webových stránkách kmene dospělých.

- Slibuji na svou čest
- Památník Vojna
- Západočeské jamboree „Bez hranic“ 2005
- Oslavy výročí ukončení II. světové války
- Shrnutí „Koutu - aktivity kmene“
- A tak se ptám proč
- Zastavení u pamětní desky

Trochu humoru neuškodí

Dávejte pozor na pastvinách

Máte rádi jídla z brambor?

	a	b	c	d
1	do nastavované kaše přidáváme			
	hrách	krupice	krupky	kroupy
2	do lepenice přidáváme			
	mouku	škvarky	cibuli	kys.zelí
3	strapačky je jiný název pro			
	krokety	halušky	špecle	škubánky
4	škubánky se neobejdou bez			
	hl. mouky	hr. mouky	krupice	strouhanky
5	grenadýrský pochod jsou štouchané brambory s			
	fleky	nudlemi	špenátem	noky
6	do uhlířiny se přidávají			
	halušky	flíčky	nočky	kroupy
7	uhlířina se jinak nazývá			
	couračka	přesbidlo	rozhuda	lepenec
8	špecle je připravují (podle pí Stáchové)			
	strouháním	oddělováním nožem	lisováním	oddělováním lžící
10	halušky se podávají s			
	brinzou	kys. zelím	škvarky	mákem
11	chlupaté knedlíky krajově nazývají			
	modráky	klouzáky	bosáky	sejkory
12	bramboráku se krajově říká			
	kramfleky	čmunda	sejkory	ježe
13	drbáky se říká knedlíkům (bez vajec)			
	vař. br. + rohlíky	syrové br + rohlíky	vař. a syr. brambor	vař. br.+strouhanky
14	sejkory jsou			
	plněné br. knedlíky	br. šišky	br. krokety	bramboráčky
15	houbovec se připravuje			
	vařením	smažením	pečením	dušením
16	třesanec se připravuje z brambor			
	štouchaných	lisovaných	škubánků	strouhaných
17	udeřenec je krajový název pro			
	plněný br. knedlík	br. krocketu	br. placku	br. šišku
18	šlejšky jsou vlastně			
	br. placky	br. taštičky	br. šišky	br. knedlíky
19	krokety připravujeme z			
	syrových brambor	škubánek	brambor. těsta	strouh. brambor
20	americké brambory se připravují			
	z lupínků	z hranolků	z neloup. brambor	čtvrtek
21	bába se říká			
	br. buchtě	br. kaši	škubánkům	br. nokům
22	oukrop se říká			
	kroupové pol.	česneče	chlebové pol.	krupicové pol.
23	hladká ančka - polévka z			
	bramb. +kys. zelí	bramb. + smetany	bramb. +podmáslí	bramb. + hl.mouky

Gog duben 05

1c 2d 3b 4ab, 5a, 6ac, 7b, 8c, 9 a-d, 10abc, 11abc, 12bd, 13d, 14c, 15d, 16d, 17c, 18bc, 19cd, 20a 21b, 22c, 23c

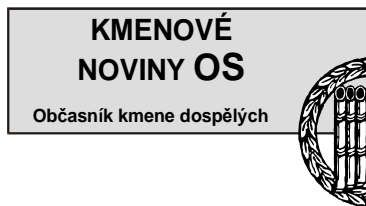
Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

RESUMÉ

(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY

(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

- Scouts and Guides in Austria from 1945 to 1955
- Second Gathering of SRZE in Kraków

Z KLUBŮ (Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc.

Náčelnická

pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

PŘÍLOHY (Inset documents)

- Beginnings of Girl Scouting 1915
- COSG Annual Meeting 2005

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1**

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47** nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejně, určeno pouze pro potřebu klubů OS.